

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton

JULY 17th, 1964 - No. 654 - 19th YEAR OF PUBLICATION

DE WEDERKOMST

Degenen, die de men's conferentie van de United Church of Canada onlangs hebben bijgewoond, zullen gemengde gevoelens hebben voelen opkomen, toen hen van verschillende zijden werd verteld, dat de visie op de wederkomst van Christus drastisch moet worden herzien. Van wat wij uit een verslag in de Toronto Telegram kunnen opmaken, zijn er in de United Church mensen, die menen, dat de wederkomst van de Heiland moet worden gezien als een persoonlijke ervaring, zo in de geest van een persoonlijke bekeering. Een predikant zei, dat Jezus' verschijning in een wolk werd verwacht, toen de mensen nog geloofden, dat de aarde vlak was. Nu weten wij beter, en daarom moet deze theorie aangepast worden aan de "space age", volgens deze predikant.

Weer een ander zag de Bijbelse omschrijving van Christus' wederkomst als poetische en symbolische taal, die — want daar komt het op neer — niet letterlijk genomen moet worden.

Wat deze sprekers dus wilden zeggen, is dat wij de verwachting, dat de Heiland zal komen met de klank van de bazuin, dat de zon en de maan verduisterd zullen worden, dat in een ogenblik alles veranderd zal worden, maar moeten laten schieten. Want dat zal niet gebeuren, menen zij.

Bij het horen of lezen van dergelijke opvattingen, zijn wij bereid dadelijk in het geweer te treden. Wordt ons dit niet al te kras? Laten wij dan in eigen kring op verschillende punten van opvatting mogen verschillen, op het punt van de wederkomst zijn wij het in grote trekken toch wel eens. Mattheus 24:29 v.v. zegt het te duidelijk en de Openbaring van Johannes, hoe moeilijk dit boek ook moge zijn, laat ons niet veel twijfel mogelijk.

Waarom dan, vragen wij ons af, zetten kerkelijke leiders hier vraagtekens? Ja waarom? Het zou inderdaad interessant zijn dit te weten. Als iemand alleen maar zegt, dat het zo niet zal zijn, maar dat wij de wederkomst van Christus alleen als iets persoonlijks moeten verwachten en ervaren, dan moet daar toch grond voor zijn. Maar welke die gronden zijn, werd er niet bij verteld. Nogmaals, dit is ons te kras. Zulke leringen wijzen wij dadelijk af.

Het zou best kunnen zijn, dat dergelijke theorieën voortkomen uit een zekere, wellicht onbewuste angst. Want die wederkomst wordt ons heus niet als een imposant schouwspel getekend. Het beeld, dat de Bijbel van de wederkomst geeft, is verschrikkelijk. Zo verschrikkelijk, dat wij ons daarvan moeilijk een voorstelling kunnen maken. De gehele samenleving, waarin wij ons wonderwel thuis gevoelen, zal overhoop worden gehaald. Niets zal blijven zoals het is: ons eigen leven niet, ons gezin niet, ons huis niet, onze zaak niet, onze organisatie niet, zelfs onze kerk niet. En wij herinneren ons, dat de Bijbel ons vertelt, dat de boeken zullen worden geopend.

Dat dus ieders leven zal worden tentoongespreid; dat niets verborgen zal blijven, maar dat alles aan de openbaarheid zal worden prijsgegeven. Dit is inderdaad om bang van te worden. Vooral dit laatste. Stel het u maar eens voor: alles wordt openbaar! Daarbij behoeven wij niet om ons heen te zien, daarbij denken wij niet aan onze buurman. De gedachte alleen al dat ons eigen leven, alles in ons eigen leven, tot de meest geheime en verborgen dingen, voor iedereen te zien zal zijn! Dat is een verschrikkelijk vooruitzicht, en het is daarom niet vreemd, dat men tracht te beweren, dat het zo'n vaart niet lopen zal. Als wij onszelf en elkaar nu maar blijven vertellen, dat wij dit niet zo letterlijk moeten nemen, dan nemen wij de werkelijkheid van de wederkomst wel niet weg, maar dan nemen wij misschien die achtervolgende gedachte weg, die ons nu onrustig maken kan.

Met dit te zeggen, hebben wij op z'n hoogst een poging gedaan om de ontkenning van Christus' wederkomst te weerleggen. Maar dan hebben wij er toch nog niet genoeg van gezegd. Dan is ons verweer nog alleen maar negatief geweest.

De vraag, die hierop volgt en op volgen moet is dan hoe wij zelf tegenover die wederkomst staan. De Heiland komt terug, — daar twijfelen wij niet aan. Wij geloven zonder reserve wat de engelen zeiden tegen de discipelen, dat zij Jezus zouden zien terugkomen zoals zij Hem hadden zien heengaan. Maar te geloven, dat dit feitelijk zal plaats vinden is nog iets anders dan door dit toekomstige feit beheerst te worden.

Wij moeten ons nu nauwkeurig uitdrukken. Betekent het beheerst worden door het feit van de wederkomst, dat alle zin uit dit leven wordt weggenomen? Heeft het enige werkelijke zin aan een kerk te bouwen, een zaak op te zetten, christelijke actie te voeren, als wij weten dat eenmaal God daarin blazen zal en dat het alles omver geworpen zal worden? Het kan ook anders. Het kan ook, dat wij op papier de werkelijkheid van de wederkomst aanvaarden, maar in de praktijk werken, ploeteren en geld maken alsof wij nog nimmer aan een wederkomst hebben gedacht. Er ligt speciaal op dit punt vaak wel een groot verschil tussen theorie en praktijk.

Er zullen er nu zijn, die zeggen, dat wij toch geloven, dat God iets in ons leven heeft gelegd, dat nimmer kan vergaan. Een gelovige weet toch, dat hij gered zal worden, zij het als door vuur. Dit is zeker waar en wij zouden niet gaarne daar iets tegeninbrengen. Maar wij wagen het te betwijfelen of dit voldoende is als een antwoord op de vraag of de wederkomst ons beheerst. Doet hij dat niet, dan hebben wij eigenlijk maar een uiterst zwak verweer tegen de sprekers op de United Church men's conference.

Wij leven in het seizoen van de vacaties. En u moet die vacatiegangers maar eens goed opnemen; ze kunnen zo intens genieten van

BLOEDPLASMA-DEPOTS LANGS DUITSE AUTOWEGEN
Om sneller hulp te kunnen verlenen aan gewonden bij verkeersongevallen heeft men bij duizend benzine-stations langs de Duitse autowegen bloedplasma-depots ingericht. Het plasma mag alleen overhandigd worden aan artsen of andere bevoegde personen.

de vrijheid en van de natuur. De lucht is vol van plezier en genot. En als wij, als Christenen, zelf aan dat plezier deelnemen, kunnen wij ons echt gelukkig voelen. Stel u voor, dat temidden van zulk een vacatiegenot iemand u komt herinneren aan de wederkomst van Christus, wat zou onze eerste reactie zijn? Wij wagen het te veronderstellen, dat er heel wat zullen zijn, die zeggen of denken zullen, dat dit dan wel een heel ongeschikt moment is, om over deze dingen te spreken. Daar staan onze gedachten niet naar. Over de wederkomst willen wij wel praten en denken op een meer geschikt moment, maar niet als wij volop

van de natuur en van ons plezier genieten.

Zonder het te willen, hebben wij dan een valse scheiding gemaakt. In ieder geval is het wel duidelijk, dat die wederkomst dan dus niet ons geheel bestaan beheerst. De Heiland komt terug, ja, maar heimelijk hopen wij dan toch maar dat Hij niet komt op een moment, dat wij echt schik met elkaar hebben, dat wij volop genieten van de vrije dagen, die wij hebben. Waarom eigenlijk niet? Waarom houden wij dat voor de Here achter de hand? Heeft Hij ons niet geschapen en heeft Hij ons niet aan elkaar gegeven en heeft Hij ons

niet de mogelijkheid geopend om intens plezier te hebben? Wat een pijn wij God aandoen, door Hem buiten ons plezier te houden, is moeilijk in woorden te zeggen. En als Christus wederkomt, verwachten wij dan niet een summum van plezier, een blijvende climax van intens genot, een echt, vol leven? De blijheid van de vacatie-dagen moesten wij zien als een voorloper op de eeuwige gemeenschap met de Heiland, die Zijn wederkomst gaat ontsluiten. Waarom doen wij dat toch niet? Waarom denken wij aan Hem alleen als wij "in de stemming" zijn? Kortom, waarom is Hij niet alles voor ons?

Wij menen, dat dit laatste de sleutel is. Beheerst worden door Zijn wederkomst is toch in wezen niets anders, dan geheel van Hem te zijn en in alles door Hem beheerst te worden. Dat is precies datgene, wat bij Zijn wederkomst niet zal vergaan. Dat is dat blijvende, dat eeuwige.

Wij willen niets afdoen van de verschrikkingen, die Zijn terugkomst zullen vergezellen. Het zal adembenemende spanningen geven.

Maar het is de branding, die voor de haven ligt. Niet die branding, maar die haven is ons doel en beheerst onze reis.

D.F.

GEEN VAKANTIE VOOR OTTAWA

Het parlement heeft geen vakantie in het uitzicht. Dit althans is de algemene opvatting in Ottawa. Men zal blijven vergaderen, totdat het Kerstfeest is, zonder onderbreking.

Er zijn zelfs parlementsleden, die behoudens enkele vrije dagen gedurende de Kersttijd, verwachten, dat het parlement bijeen zal komen tot de volgende verkiezingen. Hoe ook, men kan niet hopen op een langdurige onderbreking.

Deze werklust heeft natuurlijk een achtergrond. Men is de plank niet ver mis, als men hierbij denkt aan de oppositie, met name de Progressive Conservatives, die het de Minister President moeilijk zullen maken om zijn nieuwe Canadese vlag goedgekeurd te krijgen. De Conservatieven wensen, dat de Liberale minderheids-regering de gehele vlag-kwestie naar een speciale commissie zal verwijzen voor studie.

Zou dit gebeuren, dan mag men wel aannemen, dat de nieuwe vlag voorlopig van de baan is. Natuurlijk gevoelt de Minister President hier niets voor. Mr. Pearson is ervan overtuigd, dat het Parlement nu de vlag moet bespreken en goedkeuren. En dat het dit moet doen zonder verwijl, zelfs nog voor de zomervacaties.

De verschillende politieke fractieleiders hebben besloten vergaderingen gehouden in het begin van deze maand om te trachten de moeilijkheden, die een zomervacantie in de weg staan, te bespreken. Zij waren in het bezit van een kennisgeving van de regering, dat er geen bezwaar tegen bestond om de vlag-kwestie even te

laten rusten, om andere belangrijke regeringsvoorstellen voorrang te geven, voordat de zomer ten einde was. Mr. Pearson deelde de fractieleiders mede, dat de regering bereid was de vlag twee of drie weken opgerold te laten. Maar dan onder deze conditie, dat het debat over de vlag zou worden gehouden voordat het parlement op reeds zou gaan.

Onder de dringende punten, die voorrang zouden ontvangen, was het defensie-debat in verband met de benoeming van een opperbevelhebber over alle strijdkrachten, en verder het wetsvoorstel om geldelijke uitkeringen te geven aan ouders, die kinderen van 16 en 17 jaar hebben, die studeren.

Mr. Pearson noemde nog vijf andere punten, die voor 22 of 23 juli afgehandeld zouden moeten zijn. Zij waren: het vaststellen van een 12 mijl territoriale en visserij-zone; een maatregel om leningen beschikbaar te stellen voor financieel behoeftige universiteitsstudenten; fiscale overeenkomsten met de provincies; een aanvullend wet over overheids-uitgaven gedurende augustus en september van dit jaar; en twee dagen voor de studie van departementale begrotingen voor 1964-1965.

Wanneer dit programma is afgewerkt, moet het parlement, volgens de Minister President, het debat over de vlag hervatten. Dit debat zou dan niet mogen worden afgebroken, maar worden gehouden totdat een nieuwe vlag is goedgekeurd. Daarna mogen de parlementsleden naar huis voor een welverdiende vakantie.

Hierin zagen de Conservatieven een prachtige kans om de goedkeuring van de vlag te blokkeren. En zij hebben er geen gras over laten groeien. Zij hebben de debatten over de andere punten uitgesteld, zodat de House of Commons wel tot einde juli hiermee werk heeft.

Het spelletje is vrij eenvoudig. De oppositie blijft maar praten en keurt geen wetsvoorstel goed, en inmiddels komt de regering zonder geld te zitten om de rekeningen te betalen. En als de schatkist leeg is, dan heeft Mr. Pearson wel haast geen andere uitweg dan ontbinding van het parlement.

Het is de vraag of de oppositie het zover wil laten komen. Waarschijnlijk zullen zij het rekken tot het einde van deze maand of het begin van de volgende maand en dan goedkeuring geven aan de regering om geld uit te geven. Tenslotte moet ook het overheids-personeel salaris ontvangen.

Inmiddels wordt daardoor natuurlijk het debat over de vlag drastisch vertraagd. Indien de Kamer pas midden volgende maand met de vlag begint, mag men niet op een goede stemming rekenen. Per slot van rekening willen de parlementsleden, zoals iedereen, ook wel met vakantie als hun kinderen vrij zijn van school. Dit geldt voor Conservatieven, maar ook voor Liberalen. Vandaar dat de Conservatieven er op rekenen, dat hun liberale collega's er zo schoon genoeg van krijgen, dat zij hun leider, Mr. Pearson, zullen trachten te bewegen maar wat soepeler te zijn en de vlag-kwestie naar een commissie te verwijzen.

D.F.

God's Heerlijkheid

Want wij zien nu door een spiegel
in een duistere rede. 1 Cor. 13:12

Ik bad: "Toon mij Uw heerlijkheid".

Toen scheurde 't duister voor mijn ogen
en 'k zag Hem hangen, 't hoofd gebogen,
in dodelijke eenzaamheid.

Ik zag Zijn handen donker drogen
Zijn bloed, dat uit Hem scheen gezogen,
- een Stervende, ter dood gewijd.

Toen klaagde ik: "Ach Heer, neem weg.
Ik wild' Uw heerlijkheid aanschouwen,
maar . . . 'k zie de dood Uw lippen blauwen."

Dan klonk Zijn stem: "Voorwaar, Ik zeg:
hierin ligt al Mijn heerlijkheid:
't geslachte Lam, ter dood bereid."

C. Speijer

Hi Neighbours!

Alexander Graham Bell

The other day I overheard a discussion concerning birthday cards. This form of familiar greeting has taken quite a cheerful and in some cases puzzling turn. The gentleman I listened to explained that he had received a card of unusual size and containing several pages. On the front were the words: "Hats off to a man who is always ready to help his neighbour, page 2: a man who is unselfishness personified, page 3: a man, who practises the golden rule (by now the speaker had begun to feel very good), page 4: the man—Albert Schweitzer, page 5: But I hope you have a happy birthday too. Our happy birthday man felt like he had been hit with a snowball which contained a stone and I could well understand that this was not a very cheerful greeting after all.

But whatever the sender had in mind he was very right about singing the praises of Albert Schweitzer. Here is truly a man who has used his life to serve others. Many articles and eulogies have been written about him and he could be very famous and rich if he wished. He chooses to live in his primitive hospital, practising medicine with excellent results, even though many medical men find his methods rather unorthodox. He may be called a truly great man, uninterested in financial gain or fame, both of which could be his if he would accept them.

Truly great—that expression has been used to describe many men. Albert Schweitzer lives to see the wonderful results of his work, but how many great men only had a very small inkling of the importance of their work, inventions or their achievements?

One of these men was a famous Canadian, Alexander Graham Bell. From a humble beginning, his inventions have benefited mankind all over the world. How pleased and surprised Mr. Bell would be if he could see how the usefulness of his achievements has extended throughout the world.

Alexander Graham Bell was born in Edinburgh, Scotland on March 3, 1847, son of Alexander Melville Bell, a professor at the University of Edinburgh.

His father had a world-wide reputation as teacher and author of textbooks on correct speech. He had been the inventor of "Visible

Speech", a code of symbols which indicate the position and action of the throat, tongue and lips in uttering various sounds. These symbols were very effective as a guide to teach the deaf to learn to speak, and Alexander Graham Bell or Graham as he preferred to be called, as he grew up, became an expert in their use for this purpose.

Beginning in 1862 Graham and his brothers began to assist their father in public demonstrations of Visible Speech. He became a student teacher at a boys' school in Edinburgh, studied at the University of London and while there he found time to teach a class of Deaf Children.

In 1866 he carried out a series of experiments to determine how different vowel sounds are produced. Putting his mouth and tongue in position to pronounce the vowel, he would then tap throat and cheek with his finger or a pencil. Since the two principal

'It'll never work!'

pal cavities of the mouth are in front and in back of the tongue, which moves to help form the sounds, Graham's sensitive ear could distinguish the tone of each cavity in the resonant sound that resulted from tapping in various ways. He concluded that every vowel sound is a combination of resonances from different cavities of the mouth. This was the foundation of many experiments and led to other valuable discoveries.

When Graham was 21 he became a partner in his father's professional affairs, until tragedy struck the family. Two of Graham's

brothers died of T.B. and Graham was warned that he too, was threatened. His father did not hesitate. He sacrificed his career in London. In July 1870 he sailed with his family for Canada. They stayed at the home of an old friend in Kingston, Ont. and later bought a property near Brantford, Ont. They named it Melville House. Today it is the famed "Bell Homestead".

Graham's health improved rapidly in the new home. He spent many hours on the edge of a nearby cliff, which had a grassy depression so like a couch that the family called it "the sofa seat." Graham called it his dreaming place, and he no doubt wondered what lay before him in this new country. He worked meanwhile on many projects. At the nearby Six Nations Indian Reserve, at Onondaga, Graham transcribed the Mohawk language into Visible Speech symbols. He walked along the banks of the Grand River, he talked endlessly with his father, about teaching, about the deaf and about his future.

When Bell had regained nearly his normal health, he looked for an opportunity to make a career for himself. Boston seemed to be the place where he could best use the talents he possessed, and when

from the usual whine sent out by the vibrating transmitter. He heard the distinctive twang of a plucked reed, a sound with tones and overtones, coming to him over the wire. Quickly he ran to Watson, shouting, "Watson, what did you do then? Don't change anything. Let me see."

After an hour of plucking reeds and listening to the transmitted sounds, Bell gave his assistant instructions for making "the first Bell telephone", and on the next day, the primitive instrument transmitted the sound of Bell's voice to Watson. Not words, just recognizable voice sounds. The two men went on experimenting all summer, and in September at Brantford Bell began to write specifications for his first telephone patent. It was issued on March 7, 1876. Three days later, on the top floor of a boarding house at 5 Exeter Place, Boston, where Bell had rented rooms to secure greater privacy than the Williams shop afforded, the telephone carried its first intelligible sentence: "Mr. Watson, come here, I want you."

Bell's work with deaf children received world-wide attention and when people came to learn his methods they also became acquainted with Bell's telephone, and they were amazed.

New experiments were to follow. Making the telephone operator successfully over a distance took many hours of painstaking labor. In August of 1876 voices and music were transmitted a distance of 68 miles.

In 1877 Bell made a trip to England to introduce the telephone there, but his invention found little attention. Still Bell dreamed on and made a statement which was to prove to become reality: "some day a man in one part of the country may communicate by word of mouth with another in a distant place."

It is possible now to pick up a phone, dial a number and find the party at the other end speak as though he were next door. By cable under the sea one can communicate quickly and clearly with anyone in Europe.

An interesting bit of news was found in the papers a few days ago. It stated that the Canadian Broadcasting Corporation is working on a film, based on the book "The Chord of Steel", by Thomas B. Costain. The author came to Brantford recently to supervise the filming of the story of Bell's invention of the telephone for television. It should be interesting viewing.

Greetings from
YOUR NEIGHBOUR

Readers Write:

Dear editor,

I just read your article about the decision of Synod to meet in Sioux Center, Iowa. You draw an interesting conclusion from that decision. Perhaps you are right. I just want to tell you, however, that this is not the first time Synod will not be meeting in Grand Rapids. As a matter of fact in earlier decades it constantly met in different cities. One very important Synod (Jansen Case) met in Orange City. Another important Synod was that of 1924 which met in Kalamazoo, if I remember correctly.

In recent years Grand Rapids has been the meeting place because the facilities were so much better than anywhere else.

(Rev.) Cornelius Witt

Thank you kindly for this correction. Ed.

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4286
Agent Canadian National Railway

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 8-1334

Gaat U met vakantie?

Vergeet dan vooral niet "ARIE EN KATRIEN IN CANADA" mee te nemen.

Een boek dat U, juist op die momenten dat U uitrust, uren van genot verschaft.

Een bundel met Arie's beste schetsen.

INHOUD: Ter kennismaking — Over-organisatie — Mol's muisje heeft een staartje — De kleine kerkdienst — Handel en wandel — Wij passen op Pietje — Ik, zei de gek — Begravenisfeest — Vereenzaming — De auto van Bouma — Naljer — Verstoorte rust — Bazaar — Baby van de staat — Zwarte Zondag — Laat ons zingen — De Eskimo's — Integratie — Rumor rond Santa Claus — Kerstfeest in de Kinderkerk — Jaarwisseling — Huisbezoek I — Huisbezoek II — De bestuurder trof geen schuld — Dominee heeft een beroep — De wanhopige weduwe — Longontsteking — Trip naar Holland — Kerk-picnic — Katrien zegt: Stop.

Prijs gebonden \$2.50

Bestel het bij Uw boekhandelaar of rechtstreeks bij de uitgever:

Guardian Publishing Co. Ltd.
Box 312, Station B, Hamilton, Ontario

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Please inform us immediately of any change in your address.

ONTMOET EEN GESLAAGD ZAKENMAN

EEN Scotia BANK LENING HEEFT DAT ALLEMAAL MOGELIJK GEMAAKT!

Vele Canadezen hebben hun eigen zaken en U kunt dat ook hebben.

Helpt Uzelf stevig in het zadel door Uw plannen met de Directeur van een naburige Scotiabank te bespreken. Hij is de juiste man om te leren kennen. Hij heeft vele kleine zaken helpen opzetten en hij kan ook U helpen. Heeft U moeilijkheden met uitbreiding? Bespreek het dan met Uw Scotiabank Directeur. Brengt hem op de hoogte van Uw behoeften. Hij zal met genoegen financieringsplannen bespreken die U kunnen helpen om te groeien.

Scotia BANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Our Philosophy of Life

Are you familiar with the word: "philosophy"? It means, that you have formed an opinion about a certain thing.

You may therefore have a philosophy about: birth, life, death and a lot of other things. But today I would like to write about the above mentioned happenings.

Not so long ago I had a discussion with an elderly lady friend about: birth, life and death. She flatly stated that now-a-days a person could not afford any of the three happenings.

Now to me this seemed a strange statement, to say the least.

After all, she was born and she was living, and quite comfortably so.

And why should she not be able to afford to die, strange as this question may sound. In my opinion she had almost everything a woman could wish for.

Of course, she had lost her husband and that was sad, but she was 76 when he died. She has her own house, nice furniture, all the electric gadgets a person can think of, TV, a car, etc. etc. and fairly good health.

Of course she was aging, but who isn't? She also complained that couples could not afford to have children right from the start, since the wife usually had to work a few years in order to get the bills paid. "They swallow pills or what have you in order to prevent having children for a while" said she.

As you can see, my friend was really down and also more or less rebellious.

Now her words set me to thinking. Was my opinion the same as hers? I am well aware that everything is very expensive these days! And we, housewives, are forever pinching pennies, are we not? That, however is nothing new!

Our parents, grandparents and their parents before them, have been doing the same. And often times out of grim necessity. Let us be honest now. Is it not so, that we don't do so much penny-pinching when it comes to buying luxuries or things that will make our lives more comfortable, but we really start pinching when it comes to charity or maybe even church or school? We don't blink so much as an eyelid, so to speak, when it comes to purchasing a nice car, often too expensive for our budget, but necessary to satisfy our desire.

Or we pay for months on end for a TV or the like just because the children want one, and we have to keep them quiet, somehow.

And a washer-dryer is a must in this country with the long, cold winters. Yes, I could very well see, where the money would go.

But, that did not prove my friend's point yet. Because, we can do without luxuries if then we could afford to live and have chil-

dren. This, my friend agreed, was true! But, she said, it's different now from the time our fathers lived.

I agreed, but pointed out, that a lot of times we make it look different, too. The difference between generations is, among others, that the generations before us, as a rule, bought only what they could pay for. Who had ever heard of an installment plan? Now, don't get the idea that I am against this altogether. For certain things they are a must, but as a rule, we too should pay for what we buy. Cash!

When the generation before us could not afford a nice house, furniture etc., they did with less! And they did not discuss the matter whether or not they could afford babies right from the start.

They accepted them as they came. They were forever busy making ends meet, just like we are doing. And they had a rough time doing it. But they were really set against making debts.

In my opinion we are not that way any more. We have seen and experienced too many comforts and luxuries to do away with them now. And, to be honest, many comforts are improvements, which should not be made undone again.

Are you thinking back with me now to the time that we first arrived in this country? Do you remember all the pails of water you carried inside and out again?

And the trips to that little building, yards and yards away from the house, through piles of snow? I do! And I still remember how many times I had to move the handle of the pump up and down before the water came out.

No, we would not like to go back to those days, and we don't have to either, and we still don't have to say that we can't afford to live.

So my friend and I agreed that we must have overlooked something: With all the comforts and the niceties of our day, we should be jubilant and always in good humour. While talking we found the "something" all right.

We discovered, that, through our entire conversation, we had acted as if it was money that could keep us alive and happy! And we both knew that this is not so!

We live by the grace of God only! We often have a deep revulsion to the biblical account of the way a christian should live and give, but that does not mean that the truth is less true! Sometimes we do get the idea that our forefathers lived a more responsible life. But it may be that they lived closer to the Word of God!

If we live and act according to the Word of God, we cannot go wrong.

It is when we do away with it, that the troubles come.

THE CHRISTIAN CHOIR AND BAND ASSOCIATION OF
ONTARIO INC.

will hold its

11th Annual Music Festival

ON AUGUST 3rd, 1964 AT 10 O'CLOCK A.M.

in the beautiful located

ST. GEORGE PARK

at ST. GEORGE, ONT. NEAR BRANTFORD

(Highways 5 and 24)

Speciale evening entertainment

We kindly invite you to attend this festival. You will have an enjoyable day.

We also come to the conclusion that a person could only afford to die if he was ready to meet his God. That had nothing to do with money. Being ready would mean that a person was sorry for his sin and had accepted Jesus as his Saviour and that through Christ's blood his sins were forgiven.

Of course, when we were born, we had no choice, but we agreed that if God blesses a family with children and sometimes with more children than they think is good, God then has a purpose in doing so and that, if a couple is in debt when they get married, so much in debt that they cannot afford to have children yet, that they then should wait and save more and perhaps start marriage on a somewhat simpler basis. For who

are we to shake our heads negatively toward God when He intends to make our marriage fruitful from the beginning? I myself have never been able to understand how people can wait for their first-born.

We had, as you can read, quite a discussion. Those were our thoughts and words and you don't have to be of the same opinion. But, whatever we do or say should not be for the good of the individual, but for the glory of God! Common excuses for failures to serve, have no meaning in the sight of God. Our Maker knows that all of us are full of human weaknesses, but that never takes away the obligations we have towards God.

G.W.

De Dutton Reunion

Dutton, Michigan, U.S.A. is een aardig plaatsje ongeveer tien mijl zuidoost van downtown Grand Rapids. Daar staat een Christian Reformed Church met pastorie omringd door wat huizen en stores die geregeld in aantal toenemen. Even ten zuiden is Dutton Shady Park, een gepaste naam, want daar staan een paar kioskes van bomen die heerlijke schaduw afwerpen. Een rustig stroompje geeft wat leven en frisheid. Daar is een mooi groen stuk land voor sport. De county heeft gezorgd voor picnic tables met toebehoren. Een mooi plaatsje om zich rustig af te zonderen en te genieten van een potluck supper en gezellige kout.

Daar wordt dan ook veel gebruik van gemaakt. Als die bomen konden praten zouden ze u vertellen van allerlei groepen die zich daar komen vermaken. Maar zo'n groep als daar op de avond van 29 juni, 1964 samenkam was toch nooit eerder gezien. Niet dat die mensen op zichzelf anders zouden zijn: het was maar een groep dominees met hun wederhelften en wat kinderen en enkele weduwen van dominees, en dat zijn allemaal meestal gewone mensen. Maar wat ze samenbrachten was toch wel een heel bijzonder iets. Dit waren Christian Reformed mensen die vroeger of later voor een langere of kortere tijd onder de immigranten in Canada werkten, die elkaar ontmoetten, die later terugkeerden naar de United States, en die nog eens weer saarlijk plaatsje ontmoeten. Meermalen was dat genoemd: nu moest het dan maar eens wezen. En schrijver dezes werd verzocht er iets over te schrijven in Calvinist-Contact.

Volgens het lijstje mij door Ds. Mellema verstrekt waren er 17 couples, 2 singles, 9 children. Om maar heel onpartijdig te zijn (dominees en vrouwen zijn soms ook nog wel op hun eer gesteld) noem ik ze volgens het alfabet:

Ds. G. Andre en vrouw, bekend in Picton, Dixie, Montreal, Barrie, Halifax.

Ds. J. Betten en echtgenote, eerst in Southwest British Columbia, later in Bloomfield.

Ds. H. Bijlstra (en vrouw) die vroeger als onofficiële bisschop de missionarissen bezocht en de lakens uitdeelde.

Ds. R. J. Bos en vrouw die mochten werken in Owen Sound, Toronto en Maritimes.

Ds. S. G. Brondsema die met zijn vrouw mocht arbeiden in Lacombe, Toronto, Barrie, en wiens tweede echtgenote hem nu vergezelde.

Ds. W. D. Buursma, eerste predikant van onze gemeente in Strathroy, die veel deed om deze samenkomst op touw te zetten. Wanneer u dit leest is hij op een reis naar Europe om nog eens rond te zien op de plaatsen waar hij als soldaat in de tweede wereldoorlog

Een onweerstaanbaar Frituur Gebak: Met Sinaasappel Geglaceerde Donut "Vingers"

(geeft: 32 donuts)

Kook ¾ kop melk
Roer er in ¾ kop korrelsuiker; ¾ theelepeltje zout
2 eetlepels Blue Bonnet Margarine of boter
Koel het af tot lauw warm. Intussen, meet in een kom af ¾ kop lauw water
Roer er in 1 theelepeltje korrelsuiker
Bestrooi met de inhoud van
1 pakje Fleischmann's snel rijzende droge gist
Laat het 10 minuten staan, DAN roer het goed.
Roer in het lauw melkmengsel en
1 goed geklopt ei
2 theelepels fijn geraspte citroenschil
2 koppen gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden

Klop tot het smeug is.

Roer er voldoende extra gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden in (ongeveer 1 kop) om een zeer zachte deeg te maken.

Stort het deeg uit op een dun gebloemde plank of zeildoek. Kneed het totdat het smeug en elastisch is. Plaats de deeg in een ingevette kom; bestrijk de bovenkant met zachte margarine of boter.

Bedek het. Laat het rijzen in een warme plaats, vrij van tocht, totdat het in omvang verdubbeld is, ongeveer 45 minuten. Slaat het deeg plat; leg het op een licht gebloemde plank of zeildoek. Rol het uit in 9 x 12 inch rechthoeken, ongeveer ½ inch dik. Snijd het deeg met een licht gebloemd mes in 32 vingers — 8 repen van 12 inch lang en 4 gekruiste repen van 9 inch lang.

Plaats het met een metalen spatel op een dun gebloemde gebakplaat. Bedek. Laat het op een warme plek rijzen, vrij van tocht, totdat het in omvang verdubbeld is, ongeveer een half uur.

Intussen, bereid de Sinaasappel glacé
Combineer 3 koppen gezeefde poedersuiker
3 theelepels geraspte sinaasappelschil
Een snuffje zout

Roer er doorheen
1 theelepeltje vanille
½ kop kokende vloeibare
sinaasappelsap met water

Het mengsel zal een dun glacé zijn. Bak de gerezen donuts in heet frituurvet op 360° F., slechts eenmaal omkerend, totdat het goudbruin is — elk van 2 tot 3 minuten. Breng het over op een absorberend papier, dan, met gebruik van vorken, dompel de hete donuts vlug in de sinaasappel glacé. Laat het afdruipe op roosters.

Indien U thuis bakt gebruikt dan
Fleischmann's om zeker te zijn!

Een ander fijn product van Standard Brands Limited

diende. Hij zal ook Nederland bezoeken en in z'n geboorteplaats, Schoonlands, Hookers en Moeses Ferwerd, spreken, eens in het Nederlands en eens in het Fries. Z'n vrouw hoopt hem later te volgen. Goede reis en veel plezier.

Verder Mrs. Folkema die de mensen in Drayton zich nog wel zullen herinneren.

Ondergetekende en vrouw die in Aylmer, London en omstreken wat jaren doorbrachten.

De Hekmans, welbekend in St. Thomas, en de Hookers in Cornwall, en de Mellemas in Kingston, de Moeses van Bowmanville en duw: Collega C. Spoelhof, zo wel British Columbia, de Oostendorps (E.H.) van Lacombe, de School-lands van Vancouver, de Spykmans van Blenheim, de Vande Kiefts van Aylmer, de Van Koo-

jaars van Hamilton en Edmonton, deze omstandigheden werd door de Van Laars en Mrs. A.H. Smit één van de broeders overgebracht. Is er iemand of iets vergeten, dan vraag ik daarvoor excuus.

O, O! Nu ontdek ik tot mijn schrik dat ik in verreweg de meeste gevallen de titels vergeten heb. Wat spijt me dat! Nu, moet het me maar vergeven. Zeker een teken van naderende ouderdom.

Het ging er Christelijk gezellig toe: de Schrift werd gelezen; er werd gedankt voor het vele goede dat we in Canada mochten beleven; er werd vurig gebeden dat God verder Zijn zegen mocht geven over onze mensen in Canada en over al het werk dat daar zegene u allen.

gedaan moet worden. We genoten van al het goede dat de aarde

John Gritter

GEMENEBEST CONFERENTIE

Koningin Elizabeth van Engeland heeft de deelnemers aan de Gemenebest Conferentie een diner aangeboden in Buckingham Palace.

Foto (van links naar rechts): Dr. Eric Williams Trinidad en Tobago), Kyprianou (Cyprus), Dr. Hastings Banda (Malawi), Albert Margal (Sierra Leone), Sir Abukar Tafawa Balewa (Nigeria), Toenkoe Abdoel Rahman (Maleisie), Jomo Kenyatta (Kenya), Lester Pearson (Canada), Dr. Milton Obote (Oeganda), Pres. J. Nyerere (Tanganyika), de Koningin D. B. Sangaster (Jamaica), Sir Robert Menzies (Australië), Nkroemah (Ghana), Tt. Kristnamachari (India), Mevr. S. R. D. Bandaranaike (Ceylon), Sir Alec Douglas Home (Engeland), K. J. Holyoake (Nieuw-Zeeland) en Ayoe Khan (Pakistan).

CHURCH and NATION for Reformed Faith and Action

SUBSCRIBE NOW! \$3.00 PER YEAR

CONTENTS OF JULY 14th ISSUE:

- Editorial — All one Body we — Rev. J. Quartel.
- Our Synod of 1964 — Rev. H. R. De Bolster.
- Deacons and the Lord's Supper — Rev. J. G. Geuzenbroek.
- The Holy Scriptures are contained in two books — Prof. M. H. Woudstra.
- Further on Christian Organization (Choice between Possibility and Expediency) — Dr. R. Kooistra.
- Dort has spoken (Baptism of Adopted Children) — Rev. Wm. L. VanderBeek.
- Cooperation with Arminianism — Rev. C. W. Tuininga.
- Op en om ons Erf (News of the Churches) — Rev. G. J. Hoytema.

Ask for Sample Copies

PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONTARIO

NAAR NEDERLAND !!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of Vliegtuig. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

②

Elvira's dossier met de onderede getekende verklaring dat Jack Bicker de vader van haar te verwachten baby was, had ik op het bureau gelegd van m'n collega Mark met het verzoek Jack zo mogelijk gauw te bezoeken. Een dag of wat later bracht Mark me het dossier terug en schoof een stoel bij mijn bureau.

"Mr. Bicker denies flatly that he is the father of Miss Koehler's expected baby. He states that he's been out a few times with the girl, but that sexual intercourse never took place. I had a hard time getting hold of him. As a rule I try to make an appointment with the alleged fathers by phone or else try to do this via their place of work. It took me three days before I could talk to him, as he obviously tried to avoid me. I just managed to see him this afternoon."

"What kind of fellow is he?" vroeg ik.

"Well behaved, polite, neat, rather handsome and carefree, but all the same not my type of man. He's too smooth, too polished and a very good talker. He handled the affair and the accusation as something completely impossible. He was not upset or mad or shocked, but looked at the declaration of paternity as if this was the best joke he'd ever heard of. He would never do such a thing... But he said this in a tone as if he meant that he was too smart to get trapped. My impression is that he's lying his head off and he knows how I feel about him. Yet this doesn't disturb him. He's too sure that nobody can lay a finger on him. I'm afraid that it is rather useless to continue the interviews with him. I'm quite willing to see him again, but I'm sure I won't get anywhere. He's a dangerous fellow for girls and seems to be able to change his personality like chameleons change their colours. To me it seems easier to get a dollar from the Statue of Liberty than one penny from him."

En dat was het. Het verbaasde me niet, maar evengoed wist ik dat nu de laatste hoop van Elvira de bodem ingeslagen was. Ik had al verschillende andere interviews met Elvira gehad. Ze zei dat ze zich de grote verantwoordelijkheid en de moeilijkheden die ongetwijfeld zouden komen als ze de baby hield, realiseerde, maar dat ze toch onder geen voorwaarde haar baby zou willen afstaan. Elvira had nog steeds geen vast werk en zou dat ook wel niet meer krijgen deze laatste maanden; via de krant had ze echter een paar adressen gevonden waar ze overdag kon babysitten als de moeder werkte. Ze verdiende er geen kapitalen mee, maar had toch een kleine \$20,- in

de week. \$5,- hield ze zelf en ze was in haar vrije tijd druk aan het breien en naaien voor de baby. Van een bevriende buur had ze een grote wasmand gekregen, die ze handig en fleurig tot wiegie omgetoverd had. Via haar kerk — ze was Luthers — had ik een stapel luiers, wat ander babygoed en twee dekentjes voor Elvira gekregen.

Elvira was vol goede moed. Elke week kocht ze een kleinigheidje: Een paar flessen, zeep, babypoeder, spelden enz. Vol trots liet ze me elke keer opnieuw de langzaam groeiende baby-uitzet zien.

Ik deed m'n best om werk voor Elvira's vader te vinden. Maar waar ik ook kwam kreeg ik hetzelfde antwoord: te oud en te zwak. Het unemployment bureau gaf me helemaal geen kans. "Die man had nooit hier moeten komen," was hun commentaar.

"Het is moeilijk genoeg om voor jonge, flinke werkwilligen een passende werkkring te vinden." Ten einde raad ging ik wat schoenmakers af om te vragen of ze soms wat hulp konden gebruiken. Maar naar hun eigen mededeling was het al moeilijk genoeg om het hoofd boven water te houden zonder een knecht. Tenslotte gaf ik m'n pogingen op. Van Welfare assistance wilden Elvira's ouders niets weten en het zou nog de vraag geweest zijn ook of ze ervoor in aanmerking hadden kunnen komen. En zo bleven de oudjes en Elvira maar doorsukkelen. Gelukkig was Elvira zo verstandig geweest om haar P.S.I. privé aan te houden en ook zorgde ze er voor dat haar Ontario Hospital Insurance steeds op tijd betaald werd. Op deze manier zou ze tenminste zo goed als geen onkosten hebben als de baby geboren werd.

De verstandhouding met Willy en Heinz werd er niet beter op. Willy leverde 's morgens haar beide kinderen bij haar ouders af zonder een woord tegen hen te zeggen en haalde ze om half vijf even zwijzaam weer op. Het was maar een zonderlinge vertoning en ik ergerde me aan het feit dat deze jonge mensen hun ouders exploiteerden en hen op de koop toe nog met de nek aanzagen ook. Ze werden niet eens als vreemden behandeld, maar als uitvaagse, maar evengoed konden ze 5 dagen per week van half negen tot half vijf op twee kleine kinderen passen. Toen ik Elvira's moeder eens zei, dat elke andere babysitter minstens drie dollar per dag zou vragen, antwoordde ze verontschuldigend: "Ja, but ich bin doch der Kinder Grosmütterchen... Ich liebe die Kinder so much..."

Met Elvira bezocht ik haar zuster Gertrud en Fred. Ze beloofden Elvira alle hulp die ze konden geven, maar ook zij weigerden om

met Willy en Heinz te praten, waarvoor ik eigenlijk bij hen gekomen was. In hun hart waren ze bang voor hun zuster Willy en ze wisten uit ervaring dat elk gesprek bij voorbaat tot falen gedoemd was. Ze hielden zich liever op een afstand.

Ondanks al m'n goede voornemens en pogingen kon ik achteraf toch maar bitter weinig voor Elvira doen. Maar ik bleef regelmatig contact met haar houden en toen eindelijk de dag aanbrak dat ze naar het ziekenhuis moest, belde ze me eerst nog op. Ik had haar beloofd haar op te zoeken zodra de baby er was. Laat in de middag werd de baby geboren, een jongen van ruim zeven pond. De volgende dag haalde ik Elvira's moeder op en samen bezochten we Elvira en haar baby. Elvira keek voor het eerst gelukkig.

"He's all mine..." fluisterde ze.

"He looks like you, Elvira," vertelde ik haar.

"That's what the nurses say, too... But I think he looks like Father. I called him Carl, Mutti..."

"Danke... danke, Elvira... Das macht mir happy..."

Tegen mijn gewoonte in en zeker tegen de 'case-work' methode in had ik een cadeautje voor de baby meegebracht, een onbreekbaar bordje met bijbehorende beker.

"I'll have his name engraved on it," beloofde ik Elvira.

"It's the nicest present I ever got," zei ze. En ik wist, dat ze het meende, omdat het voor haar kind was. Tot nu toe was ik nog steeds niet overtuigd geweest of Elvira juist handelde door haar baby te houden. De omstandigheden waren in elk opzicht tegen haar. Maar toen ik zag hoe in gelukkig Elvira met haar kleine menzenbundeltje was, geloofde ik dat Elvira de goede beslissing genomen had. Het kind zou aan liefde niets te kort komen...

Toen ik de volgende dag op kantoor kwam, kwam Mark naar me toe.

"Guess, who I interviewed yesterday?" vroeg hij me.

"No idea... Who was it?"

"Jack Bicker."

"Jack Bicker?" Is he changing his mind and going to pay for Elvira?" vroeg ik hoopvol.

"I wish that were true. No, I've another case against him. One of Jane's unmarried mothers called him the putative father. The baby is due in five months. Of course he denied paternity, just as in Elvira's case."

"Who's the mother?" vroeg ik met een vaag voor gevoel.

"Marilyn Rovert. Do you know her?"

"Not personally. But Elvira told me once that Jack was dating this girl after he'd quit with her and she wondered whether she should warn the girl. I don't think she did, though. You think he's the father of her expected child?"

"I've all reason to believe he is and none he's not, but again not a penny worth of proof. Quite a character, that Jack. I wish the law were more strict with those p.f.'s (putative fathers), for in this way they can have another illegitimate child each month by a different girl."

"But how can you make them responsible for something they deny to have done?"

"That's just the big problem. No one knows the answer. Perhaps Solomon could have given us advice on this, but as he's dead, I'm afraid that no solution can be reached. I get sick and tired of those cases. You spend an awful lot of time in trying to get hold of these fellows, then you talk your head off and finally you come back to the office with no case at all. The most aggravating part is that you know that in many cases these boys are lying till they are blue in the face. And of course there's still another problem: These putative fathers need as much help and counseling as the unmarried mothers, but they are much more difficult to reach..."

Onze conversatie werd afgebroken doordat Mark naar de telefoon werd geroepen. Soms vraag je je af of maatschappelijk werk wel recht van bestaan heeft, dacht ik misnoegd. Het kost handen vol geld en wat kun je au fond voor de mensen doen?

Vooral in dit geval voelde ik dat ik ergens erg tekort geschoten was, maar ik wist niet waar en waarom. Was ik het zelf of was de wetgeving te onvolledig, dacht ik in twijfel. Zou het niet veel juist zijn als ongehuwde moeders die hun kind wilden houden, een fatsoenlijke uitkering van het Rijk of de Provincie kregen in plaats van te moeten krom liggen voor het nodige levensonderhoud of om anders het kind maar voor adoptie te geven? We hadden dit probleem onderling al meermalen besproken, maar sommigen waren van mening dat een dergelijke uitkering alleen maar het ongehuwde moederschap zou doen vermeerdere. Persoonlijk kon ik deze visie niet delen, daar volgens mij veel andere motieven ten grondslag liggen aan het feit, dat een ongehuwd meisje een baby verwacht, en niet de eventuele zekerheid dat in geval van 'bad luck' de baby recht heeft op financiële bijstand van overheidswege.

Ik bleef Elvira vrij regelmatig bezoeken, daar ik merkte dat mijn bezoek haar welkom was. De baby groeide voorspoedig en was na verloop van tijd aan blikvoeding toe, die Elvira maar moeilijk kon kopen. Daar ze de baby zelf voedde, kon ze nog geen vaste baan zoeken en financieel was het gezin in de basement er moeilijk aan toe. Tenslotte kon het niet langer en met hangen en wurgen kreeg ik van de ouders toestemming om ondersteuning voor hen aan te vragen. Met nog meer hangen en wurgen lukte het me om Mr. Briggs, de welfare administrator, waar ik konstant

Vaar op de gezellige wijze naar

HOLLAND

op de populaire

"ARKADIA"

20,650 ton · 19 knopen

NAAR AMSTERDAM

vanaf \$181

Am. Dollars
Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve rondreis

COBH · LE HAVRE

LONDEN

AMSTERDAM

BREMERHAVEN

Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles... plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties... profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*
GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig St. W., Montreal - 89 King St. E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

mee overhoop lig (onze visies ten aanzien van maatschappelijke zorg en hulpverlening lopen hemelsbreed uiteen), zo ver te krijgen dat Elvira's ouders wekelijks \$10,- bij hem konden ophalen. Hij was niet te bewegen om de mensen de cheque per mail te sturen en het maakte me ziedend dat Elvira's moeder wekelijks de vernederende martelgang naar zijn kantoor moest maken voor tien stomme dollars. Maar in ieder geval kwam er nu weer regelmatig een fatsoenlijk maal op de kleine, rood-wit geblokte tafel.

Net toen ik dacht dat alles nu wat normaal begon te lopen, kwam als een klap op de vuurpijl het kommando van Willy dat haar ouders en Elvira binnen twee weken een ander onderkomen moesten hebben. Ze kon niet tegen het gehuil van de baby en bovendien wilde ze niet langer "samen" wonen met haar zuster die een bastaard ter wereld had gebracht. Later kwam de ware aap uit de mouw: Willy en Heinz konden de basement verhuren aan een gescheiden man zonder kinderen die er graag het dubbele voor betalen wilde, mits hij vrij gelaten werd in zijn doen en laten.

Met vereende krachten speurden we allemaal naar een ander goedkoop appartement, wat allesbehalve eenvoudig was. Eindelijk gelukte het om een klein bouwvallig huisje te huren tegen \$35,- in de maand. Maar toen ik het geval zag, kreeg ik een wee gevoel in m'n maag. Moesten in dit krot, want veel meer was het niet, twee ziekelijke oude mensen wonen plus Elvira met haar baby? Er was geen water, geen behoorlijke stookgelegenheid, geen binnenshuis toilet. De wind gierde door reten en kieren en een menigte van klein

gespuis had een onderkomen gevonden in deze lege 'woning'. Maar Elvira's ouders hadden geen keus. De meubels die zij in de basement gebruikten waren slechts gedeeltelijk van hen zelf. De rest was van Willy en moest blijven staan. Toen begon de jacht op een tweedehands kachel, fornuis, ijskast en kinderledikante. De kleine Carl was broodnodig een een ruimer bedje toe.

Elvira's moeder nam de situatie gelaten op en begon zodra ze de kans had te boenen en te schroben. Maar haar man kon deze nieuwe slag niet meer verwerken. Hij kwijnde steeds meer weg en kwam amper meer uit zijn stoel. Nog maar zelden sprak hij een paar woorden en dan alleen nog als hij speciaal aangesproken werd.

Elvira's haat voor haar zuster verdubbelde. Niet zozeer om haar zelf, als wel om wat zij haar vader en moeder aandeed.

"If I did not have my Carl, life wouldn't be worth living anymore..." zei ze eens.

Nu Elvira niet langer in mijn rayon woonde, moest ik haar officieel overdragen aan een collega. Maar Elvira verzette zich hiertegen.

"If you can't come anymore, I don't need anybody else... I'm doing all right and if there are problems, I promise you that I shall call the Children's Aid. Okay?"

"That's all right, Elvira. I know you will. I wish I could have done more for you and your family. But it is so little... I really feel bad about it."

Elvira keek me oprecht verbaasd aan. "How dare you say that!" riep ze uit. "You've done more for us than anybody else. You've been our best friend and what we all needed most here was someone we could talk to, to discuss our problems with, someone who understood us. Mutti, father and I will never forget you and I hope that you still will drop in once in a while to see us..."

Een enkele keer ging ik nog eens kijken hoe Elvira en haar kind het maakten. Maar daar ik zelden of nooit in de buurt kwam, was daartoe niet veel gelegenheid. Ze nu en dan kreeg ik echter een brief van Elvira. Ze schreef zelden over haar moeilijkheden. Elke brief was een reeks van lofuitingen over Carl, maar tussen de regels door

(Vervolg op pag. 5)

ONTARIO

Groot Ontario is Uw Vacantieland

Gebruik deze zomer om de grote wonderschone provincie Ontario te onderzoeken, 415,000 vierkante mijl heerlijk vakantieland.

Maakt Uw keuze uit een kwartmiljoen meren, en zwem, vaar, of ga eenvoudig pootjebaden. Vis naar hartelust, Ontario is bekend als een der beste vislanden ter wereld.

Sla een tent op in een van de 86 Provinciale Parken en geniet van de rust van juist voldoende beschaving. Slaap buiten in de frisse open lucht. Als U liever bediend wilt worden, dan zijn er nagenoeg 8000 vakantieoord en hotels in Ontario.

Gaat Ontario bezoeken en ontdek de majesteit van de Niagara Watervallen, de kunstmusea en de kastelen uit de oude wereld, de "Moun-

ties" in hun scharlaken uniforms, de kanonnen die de natie redden.

Ontario is Canada's grote vakantieland, met al de dingen die U kunt doen om een vakantie heerlijk te maken.

Ontario is Uw land, en een land waar Uw relaties van zullen houden zelfs als ze er alleen maar voor een bezoek verblijven.

Voor verdere inlichtingen gelieve U te schrijven naar het Ontario Department Voor Reizen, Kamer 271, Parliament Buildings, Toronto, Ontario. Prospectussen in Engels verkrijgbaar.

ZIJNE EXCELLENTIE JAMES AULD, Minister.

VRAGEN OVER CANADA

(Can. Scene) — Vraag: Hoe lang kan een Canadees staatsburger in het buitenland vertoeven, zonder dat hij zijn staatsburgerschap verliest en hoe kan hij Canada weer binnenkomen zonder moeilijkheden om eerst een immigratievisum te moeten aanvragen?

Antwoord: The Canadian Citizenship Act zegt dat iemand die nadat hij Canadees burger is geworden, meer dan 10 achtereenvolgende jaren in het buitenland vertoeft dat burgerschap verliest. Op deze regel zijn enkele uitzonderingen: iemand die Canadees is van geboorte; iemand die buiten Canada vertoeft in dienst van het leger of als provinciaal of federaal regeringsambtenaar; werknemers van een internationaal agentschap waar Canada deel aan heeft; zij die door ziekte of invaliditeit daartoe gedwongen worden en de

echtgeno(o)t(e) of minderjarige kinderen van alle bovengenoemde personen. De immigratie autoriteiten hebben het recht en de bevoegdheid om deze tien jaren te verlengen, indien voor dat zij verlopen zijn, kan worden aangetoond dat de afwezigheid van Canada van tijdelijke aard is en men van plan is om voor goed naar Canada terug te komen als Canadees burger. Het spreekt vanzelf, dat men, zolang men nog Canadees is, zonder enige moeite een visum krijgt, als iets waarop men het volste recht heeft.

Vraag: Is een Laatste Wil en Testament rechtsgeldig wanneer het in een vreemde taal is geschreven? Voor de rest is het in het bijzijn van getuigen en volgens voorschriften opgemaakt.

Antwoord: Ja.

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Naam Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Mensen op onze weg

(Vervolg van pag. 4)

las ik dat het leven niet makkelijk voor haar en haar ouders was. Moest ik haar 'case' eigenlijk niet overdragen aan m'n collega? Ik had er geen rust mee en vroeg tenslotte Bob, de werker in dat stuk van onze county, er eens binnen te wippen en zogenaamd mijn groeten te gaan doen.

"They are making out all right," rapporteerde hij me later. "Of course they don't have a penny to waste and the house is rather dilapidated, but I'm amazed how clean and well kept it was. The people who lived there before made a pigsty of it. After all it's still a house. Elvira is working in the local Red and White store as a sales girl and her mother takes care of Carl. He's well kept, looks healthy and dearly loved by his grandparents and his mother. They all send you their greetings and they showed me the Christmas

card you sent them in December. I don't think we have to reopen the case, but I'll drop in once in a while if that makes you feel better."

Ik was gerustgesteld. Nieuwe, gecompliceerde "protection" en "unmarried mother cases" vroegen mijn aandacht en na verloop van tijd had ik eigenlijk zo goed als geen contact meer met Elvira, behalve een jaarlijkse kaart met Kerstmis.

Ruim twee en een half jaar waren voorbij gegaan, toen op zekere dag Bob naar me toe kwam.

"I got a new case yesterday . . . an old one of yours . . ." De toon van z'n stem beviel me niet.

"Which case?"

"Elvira Koehler."

"Elvira? What for?" Het antwoord dat ik kreeg was als een klap in m'n gezicht.

"She asked me to place her child for adoption."

"No!"

"Yes, I'm sorry. I feel miserable about this case. The last year I've not been in at all to see them. Perhaps I should have . . . But then Elvira promised me to call when she needed our help and with the heavy case load we all have, we don't have time for not-active cases. But anyhow, yesterday she came to the office, you were out. She had hoped to see you. Her father passed away a few months ago and her mother's rheumatism is much worse. That house is too cold and draughty. She can't work anymore at all, not even babysit for Carl. He's a cute, smart little fellow — Elvira had him with her — but gets into all kinds of mischief. It's impossible for Elvira to take care of her son, her mother and the house, not only financially, but also as far as the work is concerned. Her mother has to be fed, dressed and undressed, washed etc. Elvira's sister can't have her, so it's Elvira on whom she depends. "My mother offered me her home when I needed it most," she told me, "now she needs me most. I have to offer her my care and support."

"On account of her baby?"

"Elvira says she has no choice."

"Is there no other solution?"

"I don't know. I'll find out, but Elvira is very determined. She believes she can never fulfil her task as a parent. It's in the child's interest that he goes to adoptive parents before he's too old to adjust himself," she says.

"I can't believe it . . ." zei ik, omdat ik het niet wilde geloven. Opnieuw hoorde ik Elvira zeggen: "If I didn't have my Carl, life wouldn't be worth living anymore . . ." Ik was het liefst naar haar toe gegaan, maar Bob had haar case en ik mocht me hier verder niet inmengen. Ook durfde ik Bob niet steeds met m'n gevraag lastig te vallen. Maar een week of twee later kwam hij uit zichzelf naar me toe.

"She signed the papers yesterday", zei hij, zonder haar naam te noemen. Carl is in our care now and in a foster home. Elvira said she did not have the courage to meet you, but I should tell you that she is sure that adoption is the best plan for Carl. He will be happy . . ."

"Yes, he will. But she, Bob?"

"I don't know, Ineke . . . Elvira is still young. It will be tremendously hard, but she may get over it finally . . . Tomorrow she and her mother are leaving for T. They both want to be away from this county. Elvira said she won't keep anything which belonged to or reminded her of Carl, except for a dish and cup with his name on them. I had to tell you that, too . . ."

"Thank you, Bob, for telling me," zei ik schor. Thank you . . . "Danke . . . Danke . . . Elvira . . . Das macht mich happy." De woorden doemden plotseling uit het

niet op en toen pas realiseerde ik me dat een oude, zieke vrouw voor de tweede keer een kind Carl verloren had.

Het was mijn dag 'uit' niet, maar ik moest even het kantoor uit, waar de muren bovenop me dreigden te vallen.

"Take my car," zei Bob. "I don't need it the first hour . . ." Onbewust reed ik in de richting van Elvira's huis. Ik merkte het pas toen ik er voor stil stond. Het bouwvallige hutje stond leeg. De ramen zonder de lange vitrage-gordijnen starden me aan als een paar blinde doffe ogen, waaruit voor altijd het licht is verdwenen.

"Elvira," fluisterde ik. Toen draaide ik de auto en reed terug. Bob had de wagen nodig en ik had over een half uur m'n eerste spreekuur-klant.

Het leven gaat door.

PIJPLEIDINGEN DER VOORUITGANG

door John F. Hayes

Voor 1950 bezat Canada maar weinig pijpleidingen en lagen ze ver van elkaar verwijderd. Sinds dien heeft men hier echter de langste olie- en gas leidingen ter wereld aangelegd om zodoende de grote steden tot zelfs aan Montreal toe met de olie- en gasvelden van Alberta en Saskatchewan te verbinden. Zij strekken zich uit over een afstand van 2.000 mijl. Twee grote leidingen lopen over de Rocky Mountains naar het lagere vasteland van Brits Columbia en het Westelijke kustgebied van de V.S. Een ander voert van Alberta naar Californië. In Canada zelf reeds heeft men de 13.000 mijl pijp ver overschreden.

Canada is een land met een geweldige voorraad olie en gas, dat opgesloten ligt in het centrum van dit uitgestrekte werelddeel. De pijpleidingen hebben het losgemaakt uit de ketenen, en het naar de Canadese woningen, fabrieken en werkplaatsen gebracht. Via de pijpleidingen wordt de ruwe olie uit de velden in het westen naar raffinaderijen van Vancouver tot aan Toronto gevoerd. Deze pijpleidingindustrie heeft de beschikking over 8500 mijl pijp waarin een kapitaal van meer dan vijf honderd miljoen dollar is geïnvesteerd. Ze levert per dag zo'n 860.000 vaten olie aan haar diverse afnemers af!

De gasindustrie heeft gedurende de laatste jaren in Canada een geweldige vlucht genomen. Meer dan 4500 mijl gasleiding is thans in gebruik. Letterlijk biljoenen kubieke meters gas worden door de gasfabrieken gezonden. De Canadese gasfabrieken, de "kleinhandelaren" in gas gebruiken meer dan 26.000 mijl pijpleiding, waarvan een derde bestaat uit het soort dat het gas uw woning binnenleidt.

VERFRIS U met de meest bekende Eau de Cologne van Boldoot

Niet alleen is

Fleurs de
Hollande
Parfum

verkrijgbaar in
Canada van
kust tot kust,
maar natuurlijk
ook de
Echte

Imperiale
Eau
de
Cologne

Vraag naar deze
fles met het
blauwe etiket.

BOLDOOT
ANNO 1789

INTERNATIONAL COSMETIC PRODUCTS

Alleen vertegenwoordiger voor Canada:
FRED. R. VANDERVELDE, P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

When in the ORILLIA Area . . .
plan to sleep at the

Belair Motel

- Modern rooms
- Four-piece bath
- Wall-to-wall broadloom
- T.V.

Your hosts: HENNY & BILL VAN DYK

Highway 11, R.R. 3, 2 miles north of Orillia. Phone 325-2334

SCHERVEN-MIE

door Go Verburg

(45)

De schipper van de "Antje-Jacoba", Jochem van der Vaart, laat zijn broek van zijn magere lijf glijden. Als hij zijn bretels maar éven los heeft, valt die broek naar beneden. En dan te weten, dat Jochem diezelfde broek drie jaar geleden nog zonder bretels of riem kon dragen!

Toch heeft 'ie geen enkele kwaal. Hij eet best, hij slaapt als een blok, hij heeft een mak leven-tje . . . Hij zou er uit moeten zien als een bolleboos. Een goudhaantje is 't ie.

Dat zegt Giel ook gedurig en dan ginnegapt hij er achteraan: "Een goeie haan is nooit vet, schipper!"

Maar dat is het ook niet. Jochems wegen na de brand kan je nawandelen, zonder jezelf onder het oordeel te brengen.

Nee, hij krijgt er de zenuwen van en dat wordt steeds erger. De eerste maanden ging het nog: je keek wel eens, wanneer er een politieauto door de straat kwam en je bibberde, als de post aan de bel trok, maar het waren maar ogenblikjes. Je raakte er niet door uitgemergeld, zoals nu.

Na die drie maanden merkte Jochem, dat tien-duizend gulden niet voldoende is voor baas en knecht, om het eindje te halen. Ze moesten zich wat inrichten en dat kostte een lieve duit. Ze moesten ook leven en ze waren gewond om zo hier en daar maar een volvet kaasje en een achterham bij een boer weg te slepen voor niet te gek, maar dat was nu uit. De eerste tijd kochten ze wel kaasjes en stukken ham, maar na drie maanden was er maar goed zeven duizend meer over van het lieve geldje.

En sindsdien heeft Jochem de zenuwen en de rambam in z'n ribbenkast.

Niet alleen omdat ze straks aan lager wal raken, want ze kunnen allebei nog behoorlijk met hun handen terecht als het moet. Maar sinds zijn ziekte heeft Jochem het met God op een accoordje ge-goooid: Jochem zal dat geld gebruiken, want hij moet leven. Maar hij zal het gebruiken om er mee te handelen en als de Heer hem dan zegenen wil, zal Jochem het verzekeringsgeld naar de maatschappij terugbrengen.

Zo vang je twee vliegen in één klap: je bevrijdt je geweten én je dwingt God om het goed met je te maken. Er is natuurlijk nog een derde mogelijk-heid: het zaakje lekt uit. Lach daar niet om, en zeg

niet: "Het was immer nacht, schipper en niemand weet er van!" want Krijn Stevens van de "God zegent de vaart" kijkt hem niet meer aan. 't Kan natuurlijk jaloerie zijn, maar het is net zo best mogelijk dat Giel gekwetst heeft tegen die schooier van een Nico Schiebroek. En berg je dan, want dat is geen beste! Hoe heeft dat mannetje het geklaard met Lien van Krijn? Daar zit ook meer achter dan je moet weten voor je zielerust!

Maar als het nu eens uitlekt, hè, dan wilde Jochem zo graag kunnen zeggen: "Meneer de edelachtbare president van de rechtbank: ik heb het gedaan en ik heb er spijt van. Daarom heb ik de centen meegebracht om ze aan de verzekering terug te geven. Straf me nou maar voor de rest."

Het moet dan toch wel een hardvochtig mens zijn, die rechter, wanneer hij de volle straf van Jochem eist. Is het al geen straf genoeg, dat je je schuilt kwijt bent en op de keien staat? Dat weet alleen een schipper, mensen, hoe hard dat is.

Toen is Jochem begonnen met de handel. Hij kocht eens een schuitje ruige mest en verkocht het door aan de boeren; hij zette wat natte pulp om en wat ruwvoer. Hij kon kopen, want hij had geld. Hij kon verkopen, want hij had relaties. Zo verdiende hij wat en verloor weer eens wat, maar ze aten er van en het kapitaal-tje slonk niet verder. Maar het groeide evenmin en dáár was het om begonnen. Want hoe zal je ooit je afspraakje met God nakomen, als Hij zich niet aan je voorstel stoort? Dan ben je wel gedwongen om je leven lang met dat geld te blijven werken en daarvan ga je bij je leven al kapot. Je kan toch maar niet altijd met de zenuwen rondlopen? Daar wordt je op den duur stapelgek van.

De schipper heeft altijd sterke zenuwen gehad en daarom lijkt het wel alsof zijn lichaam het nog eerder op wil geven dan zijn kop.

Hij tilt zijn borstrok op en strijkt over zijn ribbenkast. Brandhout is het, zeven laagjes brandhout boven elkaar, overspannen met een strak, taal vel. En dan is Giel er nog. Zeven nagels aan Jochem's doodkist zal Giel uitnaken. Sinds de brand heeft Giel geen hand meer uitgestoken. Of ja, toch: iedere week steekt hij zijn hand uit om loon. Is 't geen schandaal, dat een kerel elke week om geld komt vragen, zonder iets te presteren? Eén keer heeft hij als opzichter gestaan bij het lossen van een schuit klei, bij een kleimaider. Maar toen klopte de vracht op geen stukken na met hetgeen

er volgens Jochem verladen was. Hij zou er een eed op durven doen, dat Giel hem bij die gelegenheid bestolen heeft. Maar geen bewijs natuurlijk en Giel verontwaardigd! 't Was niet waar en Jochem was zelf een aartschelm, daarom verdacht hij een ander ook . . .

Zodoende deed Giel nooit meer wat en hij kwam om zijn geld, zelfs een keer om opslag, omdat hij nou al zo lang bij één en dezelfde baas diende!

Met dat geld trok hij naar Toon en daar bezoop hij zich alle dagen. Hoe dat mogelijk was van die paar centen blijft een raadsel, maar het is zo.

Daar krijg je ook de zenuwen en de rambam van. Want wat vertelt een dronken kerel? Weet hij nog wat hij smooest? Immers nee! En als Giel altijd direct klaar staat met de brand, als hij thuis is, zal hij dat in de kroeg niet laten.

Dat is zo moeilijk. Geef je hem géén geld, dan loop je alle kans dat hij de zaak aan de grote klok hangt. Geef je het wel, dan loop je eigenlijk evenveel kans.

Wat doe je dan? Je gééft het, want dan ga je tenminste zelf vrijuit, als het ongeluk over je komt. Bovendien heeft God dan de kans om Zijn ongelijk in te zien en je toch nog gauw uit de knoel te helpen. Daarom houdt Jochem het bidden stug vol; hij loopt naar de kerk en handelt. Zo is hij een rechtschapen mens geworden, die zich eigenlijk moest verwonderen over de onvrede in zijn hart en over zijn meer dan magere ribbenkast.

Hij duikt vast in kool, al zal hij geen oog dichtdoen, voordat Giel thuis is. Daar ligt hij dan te beven en te bibberen en God te bidden, of Giel asjeblijft zijn mond mag houden, totdat de centjes weer compleet zijn. Heer, doe een wonder!

Op die manier lijkt Jochem wel een Moeder, die op haar grote zoon ligt te wachten, die het verkeerde pad is opgegaan. Heer, redt mijn jongen!

Wat zijn zulke avonden lang. Om negen uur is hij in bed gedoken, want het is ongezellig kil in huis. Het wonen aan de vaste wal is ook maar zo-zo. Je sloft wat rond bij de havens, of er iets te verdienen valt, maar meestal verveel je je dood. Het mag een wonder heten, dat de meeste mensen aan wal nog in het rechte spoor blijven, want dat is geen leven.

Gaf God je nou de kans maar eens, om je leven eens dunnetjes over te doen, dan zou hij het wel weten. Hij zou knapjes met zijn schuit gevaren hebben, tot op de reis, dat hij Mie ontmoeten moest. Dan zou hij eigenhandig Giel een paar gebroken benen bezorgd hebben, zodat hij alléén voor haar had kunnen zorgen. Dan was er niks-niemendal te vloeken geweest en ze waren na een week of wat ordentelijk getrouwd. Geen praatjes: ze waren getrouwd!

Als Giel dan toch weer bij hem was komen varen, zou hij in 't vooronder terechtgekomen zijn en zijn praatjes werden daar vanzelf minder. Je voelt je daar meer knecht, dan wanneer je dag in dag uit met je baas in de roef huist. En verder? Ben je gek: met Mie stónd er geen verder. Zo'n meid kijkt het kwaad er gewoonweg bij je uit en als het om haar niet was, dan had je alle gekkigheid wel uit je kop gelaten om je kinderen geen verkeerd voorbeeld te geven.

Hij woelt zich op zijn andere zij. Is het nou zo koud, of bibbert hij alleen maar van zenuwen?

Om zekerheid te hebben dat het asjeblijft kou is, voelt hij met zijn handen aan zijn voeten. Zie je wel: steenkoud. Hoe kan het ook anders. zo'n mager vuurtje kan niet anders dan koud zijn. Maar hij stookt niet; hij dént er niet over. In die rotsteden moet je alles betalen. En de hoogste prijs nog ook! Dan komt hij nooit aan dat bedrag toe.

Kwam Giel nou maar, dan kon hij gaan slapen. Als z'n vent nou maar zwijgen kan met een stuk in zijn kraag. Och, hij heeft tot dusver altijd zijn kop dichtgehouden . . . of . . . Maar waarom kijkt Krijn hem niet meer aan? Is hij soms minder dan een schipper met een schuit? Mooie vent, om je dochter aan zo'n fielt te geven als die Nico! Stop zo'n meid dan liever in een zak en smijt 'r overboord, dan weet je tenminste dat haar ziel nog gered is. Nou gaat ze er op alle manieren aan. Zonde van zo'n meid, want Lien mocht er best zijn. Rare wezens, die vrouwen. Ze laten je schieten om een vloek en dan laten ze je maar in je sop smoren, tot je je schip naar de hel vaart. Zo één als die Mie nou: zou zo één nu nog regelmatig voor hem bidden? Wat schreef ze maar weer?

Hij buigt zich over de rand van het bed en grijpt z'n broek, die nog maar zo op de grond ligt, net zo als hij er uit stapte. Hij vist er zijn portemonnaie uit en daaruit weer haar briefje. Een verfromfaaid stukje papier is het, met doorgesleten vouwen. Hij speelt bij het slechte licht de woorden: "... Niet om mezelf, maar om jou bid ik . . . dat dat eens gebeuren mag . . ."

Wat? Dat zijn leven aan scherven valt. Mooi! Nou, dat gebedje begint er aardig op te lijken. Nog een klein duwtje van de politie en hij ligt in diggels. Dan heeft Mie haar zin. Eigenlijk ook maar een gekke boel: hij zit hier zijn uiterste best te doen om de zaak heel te bidden en zij probeert alles kapot te bidden. Nou ja, dan is het ook geen wonder, dat God niks doet. Hij zal wel kijken naar het beste gebed en daar zal Hij naar luisteren. En wat doe je dan als slechte hond tegen zo'n meid? Jochem zou ook eerder naar Mie luisteren dan naar . . . naar Giel bijvoorbeeld.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
 Birth-announcements \$ 3.00
 Engagement-announcements \$ 3.00
 Marriage and anniversaries \$ 4.00
 Notifications of death \$ 4.00
 "For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$ 3.00. Every word more 10¢.
 For "letters under number" \$ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
 Box 312, Station B,
 Hamilton, Ont.

Engaged:

on July 18, 1964

NELLY STEHOUWER
 daughter of Mr. and Mrs. P. Stehouwer, Pine Grove, Ontario.

to
FRED VAN STRALEN
 son of Mr. and Mrs. D. Van Stralen, Acton, Ontario

Mr. and Mrs. Jurjen Hartman announce the marriage of their daughter
JANTINA

to
RALPH RODERMOND
 son of Mrs. M. Rodermond and the late Mr. J. Rodermond

The wedding will take place D.V. on July 24, 1964 in the Calvinist Reformed Church Dundas Ont. at 7 P.M.

Rev. J. Nutma officiating.
 15 Cross St. Dundas Ont.
 405 Hamilton Dr. Ancaster, Ont.

Mr. and Mrs. T. Elgersma
 24 Franklin Blvd., St. Catharines, Ontario

wish to announce the marriage of their daughter
HESSA ELSA

to
 Mr. **ANDREW T. DIJKSTRA**
 son of Mr. and Mrs. P. Dijkstra R.R. 1, Sherkston, Ontario

The wedding will take place, the Lord willing, on Friday, July 31st, 1964, at 3:30 P.M. in the Trinity Chr. Ref. Church, St. Catharines, Ontario.

Rev. A. Vandenende officiating.

With thanks to the Lord, our dear parents and grandparents
CORNELIS VERMEER

and
TRINETTE VERMEER-HAVENAAR

will celebrate their 35th wedding anniversary on July 31, 1964.

May the Lord, who was their guide throughout these years, also bless them in the years to come.

Their thankful children and grandchildren.

5 Garden Drive, Grimsby, Ont.

\$2,000 DOWNPAYMENT — 102 ACRES
 5 kamer huis. Barn 40'x80' en machine schuur.
 Vraagprijs \$14,000.

\$3,000 DOWNPAYMENT
 5 kamer huis, goed stenen gebouw, 3 slaapkamers, grote keuken en voorkamer, open haard en een kelder onder het gehele huis. Olieverwarming, groot lot. Ongeveer 14 mijl vanaf Hamilton.
 Vraagprijs \$15,000.

JACK BYLSMA

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
 Bel LI 9-3894.

FOR SALE:

3 acres garden land, large two family house. Conveniences, garage, small barn. In Churchill, South of Barrie, Ont. on Highway 11. Phone 456-5841. Code 705.

For sale

FULLY EQUIPPED BAKESHOP AND STORE

with attached 3-bedroom brick home, all conveniences. Operated by same family for over forty years. Situated in small village, close to Lake Erie. Excellent farming area, good summer business. Full price \$25,000 includes stock and 1964 G.M.C. Panel Truck. \$10,000 down. Apply to Box 1740, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

ATTENTION:

Excellent chance to earn extra income. Sell part-time: This product everyone needs. Sell for Christian organization. Choose own time-place-method. Excellent bonus system. Why not inquire? You can only gain. Write to Box 1730, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Opportunity in Real Estate

We are looking for an enthusiastic, ambitious Dutch-speaking salesman to join Rexdale's leading real estate office.

We offer you good advertising, congenial staff and an opportunity to earn a high salary and commission income in the real estate field. For further information

GEORGE GETHING LIMITED

122 Rexdale Blvd.
 REXDALE
 Telephone 241-1971

G. Broos REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
 Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by
 Dealing Through Broos

TE KOOP VOOR SLECHTS \$5.000.- DOWN
 EEN IN VOL BEDRIJF ZIJNDE
GROTE GARAGE MET SHOWROOM EN MODERNE BOVENWONING

AGENTSCHAP VOOR DE VERKOOP VAN
 "RAMBLER" AUTOMOBIELEN

Dit is een goed winstgevend bedrijf en mooi gelegen. Gebouw bevat: Garage werkplaats, stockroom, showroom, eerste klas apartment met huiskamer, keuken, badkamer, 3 slaapkamers en klein apartment met huiskamer-keuken en extra slaapkamer. Alles in zeer goede conditie.

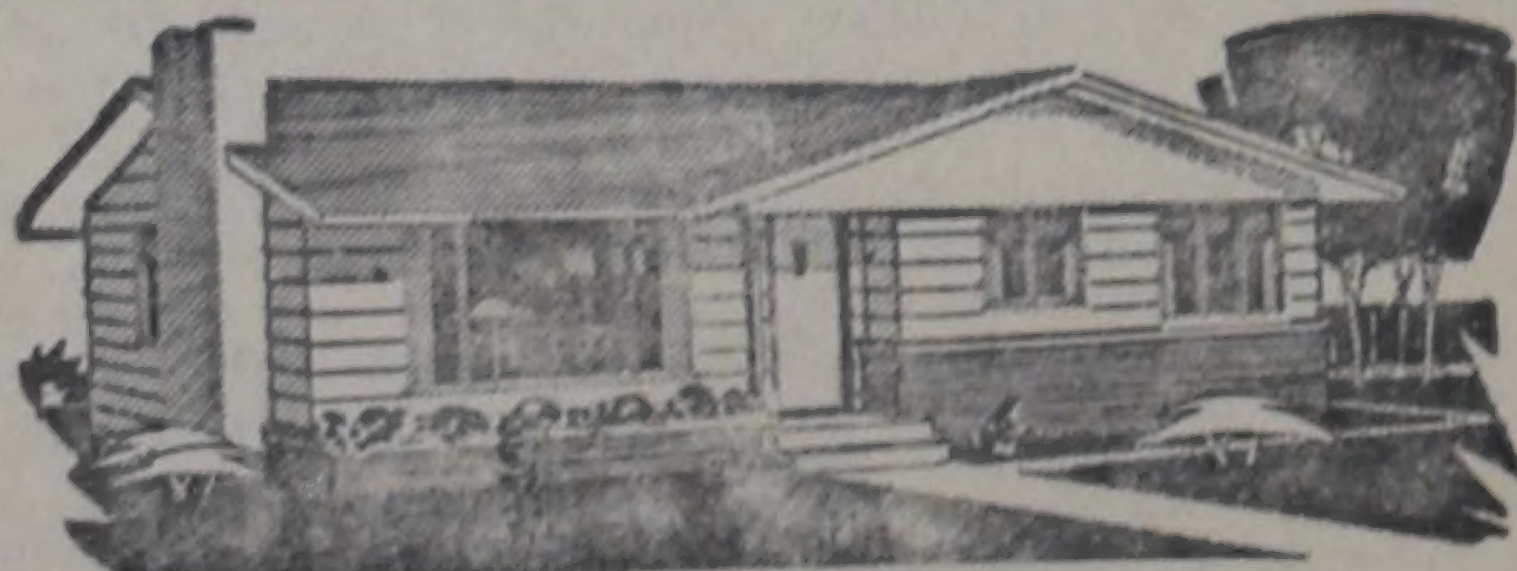
EEN PRACHTIGE GELEGENHEID VOOR HEN DIE OVER VAKKENNIS BESCHIKKEN.

Vraagprijs \$30.000.- Minimum down-payment \$5.000.- Eerste hypotheek verkrijgbaar van \$25.000.- tegen 6%, betaalbaar met slechts \$160.- per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Voor overname van de "RAMBLER DEALERSHIP" is een eigen werkkapitaal van ongeveer \$7.000.- vereist. Aan een betrouwbare koper kan een bank-crediet van \$5.000.- worden verleend.

K. KRAAY, REALTOR

2 JULIANA CR., ST. CATHARINES — TEL.: WE 4-1813

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate

CONTACT:

John Voortman REALTOR

588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
 Phone 283-2157

De aftredende Secretaris-Generaal van de NAVO, Mr. D. U. Stikker, die op het ogenblik een afscheidsreis maakt door de diverse NAVO-landen, is op 9 juli j.l. met zijn echtgenote door H.M. Koningin Juliana in het paleis Soestdijk ontvangen. Hij zal zich na zijn aftreden vestigen in zijn villa in Noord Italië.

150 ACRES FARM
 on #3 highway (Jarvis).

Threequarter of a mile from the Chr. Ref. Church and Christian School. Solid ten room brick home. Large bank barn 44x88 foot. Year round running creek. 90 acres cultivated, 40 acres hay and pasture, 7 acres creeks flats, 13 acres in good bush. Ideal for beef or dairy farmer.

Asking \$37,500.00. Your down-payment may be considered. Call:

LORENCE WIERINGA

at

JOHN VOORTMAN REAL ESTATE

588 Upper James St., Hamilton, Phone 383-2157

ATTENTION

The John Knox Christian School of Woodstock would like to buy used school desks in good condition. Please contact Mr. J. Reinders, 817 Parkinson Rd., Woodstock, Ont. Phone 537-5906.

Gevraagd in moederloos gezin met 5 kleine kinderen, aan farm, een

NETTE HUISHOUDSTER

Chr. Ref. Ch. Wie dit op zich wil nemen, wordt verzocht te schrijven aan: B. Veld, R.R. 3, Moorefield, Ont.

40 ACRE FARM

Goede gebouwen, plaats voor 47 koeien. Dairy met 250 gallon milk tank. City water. Black top road. 3 mijl van kerk en school. Melk contract 520 pond. Downpayment \$5,000.-

13753 Hale Rd., Pitt Meadows, B.C.

FARM WANTED

Experienced, responsible farmer would like to rent or rent with option to buy 150-300 acre farm, near Christian Reformed Church, Ontario. Write particulars to No. 1742, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ontario.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario
 and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
 251-6253 (res.)

TENDERS

ARE INVITED FOR THE

NEW 3 CLASSROOM

JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL
 WATER STREET, GUELPH, ONTARIO

Plans, Specifications and Forms for Tender may be obtained from the Board of the John Calvin Christian School Society, % J. H. THALEN, 82 CEDAR STREET, GUELPH, ONT., for a Deposit of \$25.- Cash or Certified Cheque.

TENDERS CLOSE AUGUST 4, 1964, 5 P.M.

THE LOWEST OR ANY TENDER NOT NECESSARY ACCEPTED.

For the Board,
 J. H. Thalen, Secretary Building Committee

DAIRYFARMS TE KOOP

200 ACRE BEST LAND, grote nieuwe barn met 2 silo's, modern melkhuis met bulkcooler. Stable-cleaner. Bungalow 5 jaar oud. 70 stuks Holstein vee. Alle benodigde machines. Groot melkcontract. Melk-inkomen over \$20.000.- per jaar. Prijs \$98.500.-. Down \$25.000.-. Balance on one mortgage at 6%, betaalbaar met \$625.- per maand (rente en aflossing).

150 ACRES BEST LAND, prachtig huis en goede bedrijfsgebouwen. Zeer veel eerste klas machines. Eerste klas Stamboek vee (Holstein). Het vee en de machines vertegenwoordigen een zeer grote waarde.

Goed melkcontract en best inkomen van Stamboek vee-verkoop. Prijs \$78.000.-. Down \$35.000.-. Hypotheek van \$43.000.- verkrijgbaar tegen 6% met gemakkelijke afbetalingen.

126 ACRES PRIMA LAND, prima huis en bedrijfsgebouwen. Over 50 stuks vee en alle benodigde machines.

OPEN MELKCONTRACT (ALLE GEPRODUCEERDE MELK KAN TEGEN CONTRACT-PRIJS GELEVERD WORDEN). Prijs \$43.000.-. Down \$12.000.-. Balance tegen 5%.

130 ACRES PRIMA LAND, goed huis van alle gemakken voorzien, barn met silo en melkhuis met bulkcooler. Prima machines.

EEN REEDS JAREN BESTAAND MELKCONTRACT MET ZEER GOEDE DAIRY.

Deze farm is mooi gelegen en wordt zeer voordelig aangeboden. Prijs \$38.000.-. Down \$11.000.-. Balance tegen 5%, betaalbaar met slechts \$200.- per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Contact voor deze en andere prima farms:

K. KRAAY, REALTOR

2 JULIANA CR., ST. CATHARINES — TEL.: WE 4-1813

Alberta Rally of Christian Reformed Women in Calgary

June 26th, 1964 - 5.00 a.m. - many an alarmclock went off in Edmonton and many a sleepy head was lifted off the pillow to realize that it was the day of the rally in Calgary. Six ladies from Edson were on their way already; 3 buses from Edmonton would leave at 6.00 a.m., 2 buses would leave from Lethbridge, 2 carloads from Red Deer, 1 from Rocky Mountain House, so there was activity all over Alberta. Two days before 4 ladies from North Surrey (S.W. British Columbia) had left already in order to be in Calgary in time. In Calgary many were busy preparing things so that there would be plenty of coffee when the crowd would arrive.

Between 10.30 and 11.00 the first church in Calgary looked and sounded like a beehive; the coffee was appreciated very much. At 11.00 the morning meeting started; Mrs. A. S. Camping, president of the Central Alberta League opened and asked us to sing Ps.H. 476 and she prayed with us. Mrs. Camping then read with us John 21:1-14 and she introduced Mrs. B. Nederlof as our president. To distinguish her Mrs. Camping pinned a carnation on Mrs. Nederlof's dress. Mrs. Nederlof then took over and spoke a word of welcome and roll call followed. Appr. 325 ladies were present; almost all societies that belong to the district were represented; even as far south as Taber, Burdett and Bellevue.

A panel discussion followed, for which Mrs. A. Heerema from Calgary was moderator. Four ladies from the Central Alberta League gave a short speech on one aspect of the question "What are mothers for?":

1. How shall mothers encourage to participate in the Kingdom?
 - a. personal devotions
 - b. preparing to take part in the work of the church
2. How can we influence our children in the choice of a life's partner?
 - a. dating
 - b. stressing the importance of the right decision.
3. How can we guide our children into their life's work?
 - a. education.
 - b. honest labor.
4. How can we lead our children into a Christian social life?
 - a. recreation for our children.
 - b. Christian friends.

After a short general discussion everybody boarded the buses again and we headed for the Stampeder Hotel, where 325 chicken dinners were waiting. Tables were nicely set and when everybody was seated Mrs. A. Van Gaalen, president of the Southern Alberta League, opened with Scripture reading and prayer. Mrs. E. Holkeboer from Stony Plain sang for us of the love of God accompanied by the piano played by Mrs. W. C. Boelkins from Edmonton.

Back in the church the afternoon session was opened by Mrs. H. Baker, president of the Northern Alberta League, with Scripture reading and prayer.

A short business meeting followed with the ladies from B.C. We discussed a.o. the possibility of having a combined convention in Vernon, B.C. in the future. Tea was poured and buns were ready. The out of town guests left again; the Edmontonians made a short trip to the aquarium before heading for the four-hour trip home. The rally of 1964 is a memory again, to which we may look back with thankful hearts. The Lord, our Maker, had given us many blessings again.

S. DenOtter

For Sale
RADIO and T.V. SALES AND SERVICE DEPARTMENT
 Fully equipped. Close to Chr. Ref. Church and School. 10 miles N.W. of Oshawa. Has to sell for health reason. Tel. 655-3651, Brooklyn, Ontario.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Simcoe, Ont. (by acclamatie), te Newmarket, Ont. en te Lindsay, Ont., Kandidaat John G. Klomps.

te Port Arthur, Ont. en Telkwa, B.C., Cand. Jerry J. Hoytema.

te Trenton, Ont., J. Van Harmelen te Oshawa, Ont.

te Lucknow, Ont. en Big Rapids (1st en 2nd Fremont, Mich., roepende kerken) kandidaat John Van Til.

Aangenomen

naar Wallaceburg, Ont., Cand. P. Boodt, te Grand Rapids, Mich., die bedankte voor Langley, B.C.

Bedankt

voor Galt, Ont., P. Van Egmond te Wellandport, Ont.

COLLINGWOOD CHRISTIAN REFORMED CHURCH

We hope that you have a nice vacation in our Collingwood area. And we also hope to see you this coming Sunday in our Collingwood Christian Reformed Church. Be heartily welcome. Our services are at 10 A.M. and 3 P.M. Our location 233 Hurontario Street.

was of course a variety of ideas, and the discussion was interesting and instructive.

We were then given some time to look at the display of Sunday School and Vacation Bible School materials which the Burlington Book and Bible House exposed for our benefit.

A business meeting is inevitable of course, and finding a host for next year's convention was our first point of business. The vote, an open show of hands, disclosed that Galt, Ontario was to be next year's host. The financial report was short and sweet. The election of new board members was not so short, and not quite as sweet. After a bit of bantering, a ballot vote came up with a new president, and two new board members. Mr. John De Valk of Bradford, Ontario, previously treasurer, is now president. Mrs. Jane Malda of Wingham, Ontario, and the Rev. H. J. Kwantes of Ingersoll, Ontario are the two new board members.

The remainder of the afternoon was spent sauntering along the Festival grounds, before we adjourned to the Parkview United Church for a customary and highly appreciated banquet. It was interesting to note that all points on the program commenced later than scheduled, with the exception of lunch and the banquet.

The evening inspirational address was delivered by the Rev. Jacob B. Vos of Stratford, who spoke to us on the topic "The Prospect of Success".

He jokingly began by saying, that all ministers were inclined to be somewhat preachy when giving a speech, would we kindly overlook that fact, since it was meant only for the benefit of the ministers present.

He then went on and said, that all Sunday School teachers should have a motto on their bulletin boards, bearing the inscription "Remember Jesus Christ risen from the dead, from the seed of David, according to my Gospel". This exhortation was given to

Timothy by the apostle Paul. Timothy was easily discouraged and defeated, because he was not sure of himself, he was young, inexperienced and often in poor health. Paul wished to inspire confidence. In this way also, we should take heed of the motto. There are three things necessary in order to teach. First, we must be convinced that the work is necessary, second, that it is not done in vain, and third, that all work done in the name of Jesus Christ, is done with the prospect of success.

The Rev. P. Mantel of Niagara Falls, thanked the speaker on behalf of the ministers for the excellent sermon, and on behalf of the teachers for his inspirational speech.

The Rev. Vos closed with us in prayer. Much has been learned that day, many new ideas were put forth, which will be put into practice. It was a day which we will long remember, especially when we are evangelizing to our own covenant children and to those uninitiated in the Word of God.

FOR ALL YOUR BOOKS:

BURLINGTON

BOOK- & BIBLE HOUSE

78 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

UW ZENUWEN

verzwakt, moe, down, verlegen, angstig, rusteloos, nare dromen, huilbuien, is alles verkeerd, driftbuien, ziet ge nergens licht, levensmoe? Onze geneeskruiden Nr. 3 doen wonderen en helpen U gegar. van Uw klachten af! Ook voor alle andere slep. ziekten. Onschad.!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) & \$18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 4, Groningen, Ned.

Van 24 november, 1964 tot 19 januari, 1965 hebben wij een

ST. NICOLAAS EN KERST REIS

per boot

NAAR

HOLLAND

MET

25% KORTING

Bij voldoende deelname

Boek nu bij het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

543 Brant St.,
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

Highlights of the Ontario Sunday School Convention held in Stratford, Ontario, July 11, 1964

Under sunny skies, and in good spirits on the part of everyone participating, the Seventh Annual Sunday School Convention was officially opened by the presiding chairman, Mr. Harry Vander Windt, at approximately 10:30 A.M. on the beautiful Shakespearean Theatre Festival grounds at Stratford, Ontario.

The highlight of the morning session was an address by Dr. Gordon Spykman, Professor of Bible at Calvin College, Grand Rapids, Michigan. The theme of his speech was "Good News for God's Children", and the topic of discussion was "The Purity of the Word". Dr. Spykman pointed out that the "Good News", "The Pure Word", or "Gospel", is for "God's Children", which are our children.

Draw out the children, let them participate. Repetition or over learning is good, but not monotonous repetition. Test and try out newly learned truths. Transfer truths learned, relating them to actual happenings of life. Get across that the Bible is the Word of God, that it is necessary, clear, sufficient, authoritative, infallible, trustworthy and reliable.

The main point, however, is that we clearly relate our teachings to the Story of Redemption as it is revealed to us in God's Word.

Dr. Spykman was thanked by the President for his delightful informative and inspiring address. It was evident that all teachers present took to heart the necessity, the approach and aim of our Sunday Schools. After this spiritual banquet, lunch was an appreciated item on the agenda.

In the afternoon session we were privileged to hear the Rev. H. R. De Bolster from Brampton, who spoke to us about "Evangelistic Bible, and Sunday Schools."

Whereas Dr. Spykman had addressed us about the necessity of Sunday Schools for our own children, the Rev. De Bolster supplemented his speech by stressing the evangelistic viewpoint. He outlined how a Vacation Bible School should be set up, taught, and the follow-up work which can be done in order to get unchurched children to come to Sunday School, and above that, to come into contact with the parents of these children. The Rev. De Bolster also clearly defined the place of the Sunday School as having become the educational arm of the church. In order to properly deliver the evangelistic message, which is the Gospel, we should not teach a moral lesson, but tell of the redemption through Jesus Christ. The application of the Old Testament stories should then be, God coming to the fulfilment of His promise.

"Sunday School is the place of evangelism, and it has no other use than that" was the conclusion of the Rev. De Bolster's address.

A sectional meeting was also included in the afternoon program. Its main theme being: "How to run the Sunday School most efficiently", was divided into four subheadings. 1. Teachers' Meetings. 2. Teachers' Qualifications. 3. Christian Day School vs Sunday School. 4. Home and Sunday School. All teachers and superintendents were split up into four sections. And each section received a sheet with a number of questions pertaining to one of the above mentioned subheadings. Each section then was divided into groups of four, so that small groups could be seen scattered across the park, each one having a lively discussion. When all questions had been answered, and collected by the Sectional leaders, each leader gave an evaluation of the answers. There

Some of the handicaps which our Sunday Schools struggle with are, that parents look upon it as a babysitting agency, while they take the opportunity to catch up on sleep. Others send their children to save their conscience, to compensate for the lack of Christian indoctrination which they should receive either at home or in school. The time element, lack of parental cooperation and supervised study, inadequate facilities were furthermore mentioned on the list. The most basic weakness of our Sunday Schools is, however, the lack of clear reason of existence. What place or status does it have in the church's educational ministry? The Sunday is definitely for our own children. Dr. Spykman related back to the theme of the Convention, "And thou shalt teach them diligently unto thy children" (Deut. 6:7).

He then expressed several sound ideas to overcome these handicaps. These are briefly as follows:

Verbalizing Biblical ideas by way of personal involvement, make students live into each situation. Follow sound pedagogical outline, come down to the child's level of understanding and gradually lead them to where they should be.

Teachers Wanted

DUNDAS, ONTARIO

We urgently need a qualified

TEACHER

to fill our unexpected vacancy in the junior grades. Kindly apply in writing stating all necessary particulars to Mr. J. Stronks, Principal, Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas, or phone 689-6981 (Waterdown)

URGENT APPEAL

The Clinton Christian School is still in need of

ONE TEACHER

to teach either grades 1 and 2, or 3 and 4 for the 1964-65 school year.

Applications stating qualifications if any, to be sent to: Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. 2, Goderich, Ont.

The Duncan Christian School Association is in need of a

TEACHER

for the lower or intermediate grades of its new three-room school. Please reply stating qualifications and experience (if any) to the principal, Miss A. Bultsma, Box 1393, Duncan, B.C.

Wanted:

TEACHER

for grades three and four in farthest north Christian School. Attractive boarding place. Pleasant surroundings in Canada's scenic developing country. Send applications to Canadian Christian School, Box 2117, Smithers, Ont.

Holland Marsh Christian School requires a

QUALIFIED TEACHER

for grade 5 and 6 for the 1964/65 schoolyear. Address all inquiries and applications to: Mr. R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs two more

TEACHERS

for its 9-room school. (For grades 1 and 2, and grade 7.) Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. # 1, Wellandport, Ontario.

Calvin Christian School, Dundas, Ont. is in need of a

PART-TIME TEACHER

for the next school year, preferably for the intermediate division. Please write Mr. John Stronks, Principal, R.R. 2, Dundas or phone 689-6981 (Waterdown).

Dr. Gordon Spykman

Christian Reformed Church, Stratford, Ontario

Wanneer U een lening moet sluiten

door Federick J. Terrence

(Can. Scene) — Bijna iedereen komt vroeg of laat wel in een situatie te verkeren, waarin hij financiële hulp nodig heeft. De pas aangekomenen in Canada zijn daarop geen uitzondering. Dat is dan ook niets waar men zich druk om behoeft te maken, zo lang men voor zichzelf verzekerd is, dat men het geld werkelijk nodig heeft en het binnen een redelijke tijd terug kan betalen. Waar men zich echter wel druk over dient te maken is waar men het geld gaat lenen, hoeveel rente men over het geleende geld betaalt en hoe groot de bedragen zijn die elke vastgestelde tijd worden terugbetaald.

Onder het woord "lening" kan van alles worden verstaan. Er zijn allerlei soorten leningen voor alle mogelijke doeleinden; een beter woord is misschien "crediet". Er bestaat maar weinig verschil tussen een lening van contant geld van een bank of financieringsmaatschappij en het kopen van goederen op afbetaling. In beide gevallen stelt iemand u geld beschikbaar. Dit onderwerp, van het lenen van geld, is waard om tot in finesse besproken te worden, hetgeen we te zijner tijd dan ook zeer zeker zullen doen. Om dit artikel van praktisch nut voor u te maken, stel ik voor, dat we ons beperken tot een gewone kleine lening, een "small loan" dus. Zag dat we \$100,- nodig hebben. Dat is een gemakkelijk getal voor het berekenen van rente en geeft u een duidelijk beeld van de interest, die u werkelijk betaalt. Waar gaat u nu naar toe voor zo'n lening? Hier volgt een richtlijn:

DE CHARTERED BANKS OF CANADA

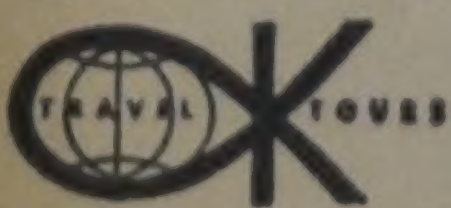
Deze zijn verreweg de grootste bron van consumentencrediet in Canada. Bezit u een spaarrekening bij een van deze banken, ga dan eerst eens met de manager praten. Vertel hem van uw appeltje voor de dorst, als u dat hebt; hoe groot uw salaris of loon is; welke

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum!

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor U vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

REISBUREAU

Miss J. v. d. Spek

O. K. JOHNSON & CO., LTD.

Toronto: 697 Bay St. EM 6-9483
Barrie: 107 Dunlop St. PA 6-6525
Sarnia: 125 N. Front ED 6-6169

FOR Aluminum Siding

ALUMINUM WINDOWS AND DOORS
REMODELING AND ALTERATIONS

Call

PETER DE VRIES

CARPENTRY
HOME IMPROVEMENTS
Phone 679-4600
MOUNT HOPE, ONT.

Consistories:

Does the income of your Church stay below your budget?

More generous giving deepens the spiritual life of the congregation.

ORDER AND DISTRIBUTE

OUR FINANCIAL CONTRIBUTIONS TO CHRIST'S CHURCH AND KINGDOM

by A. DE JAGER

Minister of the Gospel.

35 pages — Price 40¢ per copy only.

ORDER FROM:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.

Mannenpraat

DE PREEKBEOORDELING

Op de vraag wat wij van een preek mogen verwachten, zijn nog enkele brieven binnen gekomen. Een der schrijvers wijst er op, dat op deze vraag verschillend zal worden geantwoord, naar gelang men is opgevoed en naar gelang de omstandigheden zijn. Toch zou deze schrijver willen zien, dat de predikanten zich bewust zijn te spreken tot het volk des verbonds. De predikant moet uit het Woord laten zien, hoe God ons in Christus ziet. Het moet de mensen jaloers maken om ook bij dat "geheiligde volk" te behoren. Of dit dan geen zorgeloze en goddeloze mensen kweekt, zou deze briefschrijver willen beantwoorden met Zondag 24 van de Catechismus, namelijk dat het onmogelijk is, dat zo wie Christus door een waarachtig geloof is ingeplant, niet zou voortbrengen vruchten der dankbaarheid.

Een andere lezer wijst er op, dat de wet begint met, "Ik ben de HERE Uw God, die U uit Egypte heeft uitgeleid." Hij vraagt of wij ons wel bewust zijn, dat wij zijn uitgeleid, of dat wij nog in het diensthuis verblijven. Deze schrijver is niet zo bang voor Darwin, als wel voor Pelagius, die naar zijn mening veel in de kerk wordt aangetroffen.

Het komt er, volgens deze brief, op aan, dat wij persoonlijk in de Here Jezus geloven. Als Johannes de Doper onder ons zou zijn, zou hij misschien dezelfde boodschap voor velen onzer hebben: "Hij staat midden onder U, Dien gij niet kent."

Tot slot willen wij een stukje overnemen uit de Hilversumse Kerkbode, waarmede wij dan deze discussie besluiten. Het betreffende stukje draagt tot titel "Als de preek mislukt" en is van de hand van Ds. J. L. Wielinga.

"Mogen we dat zo zeggen? Mogen we veronderstellen dat een preek kan mislukken? Een preek is toch maar niet een raket die in de ruimte wordt afgeschoten en waarbij moet worden afgewacht of de juiste baan bereikt zal worden.

Een preek is toch volkomen duidelijk gericht. Daarvan zijn start en doel onmiskenbaar helder aangegeven. Dat kan niet missen en dus niet mislukken.

Een preek is bediening van het Goddelijk Woord aan de gemeente; verkondiging van het Evangelie van Christus aan zijn kerk en aan zijn wereld. De preek wordt gehouden in Zijn Naam en door Zijn Geest geleid.

Dat moet toch altijd raak zijn. Dat Woord kan toch nooit leeg, nooit onverrichter zake weerkeren. Zeker — dat is allemaal waar. Maar we weten allen ook veel te goed dat een preek toch mislukken kan en dat er zelfs talloze mislukken. Hoe vaak gaan teleurgestelde kerkangerezen de kerk uit met een leeg gevoel; de preek deed hen niets — mislukt!

Ze kunnen zich vergissen, 't kan aan hen zelf liggen, omdat ze niet goed luisteren kunnen. Maar 't kan ook waar zijn en 't is helaas maar al te vaak waar.

Hoe dikwijls zullen de predikanten, als ze eerlijk zijn voor zichzelf, moeten bekennen: mislukt, niets van terecht gebracht.

Ook zij kunnen zich vergissen en vergeten dat God met dat kromme nog wel iets recht kan maken. Maar gelijk hebben ze als ze voelen de enorme afstand tussen Woord en preek.

Het is altijd maar benadering en ver beneden de maat. Daarom vaak er naast, buiten de bedoeling en dus niet doeltreffend, het hart niet bereikend.

Wij spreken nog wel heel gewichtig van preken als bediening

des Woords, maar het is vaak het opdienen van eigen of ander gedachten, aan dat Woord opgedrongen of opgehangen, opzettelijk of onopzettelijk.

Als de preek mislukt — helaas kan en moet dat gezegd worden. En wat dan? Hoe moet die zin worden afgemaakt?

Dan is de gemeente tekort gedaant. Dan is het volk in de kerk niet geconfronteerd met de levende God, die door Zijn Woord tot ons spreken wil.

Dan was het niet; zo zegt de Heer — maar: zo zegt de dominee.

Als de preek mislukt dan mislukt veelal de hele dienst omdat bij ons vrijwel alles van die preek afhangt, al zijn de preken half zo kort als vroeger. Verreweg de meeste kerkangerezen gaan immers ter kerke om een preek te horen, om geboeld en gesticht te worden door wat deze of gene predikant te zeggen heeft. En had die niets te zeggen dan gaan de mensen leeg naar huis.

Hoevelen gaan naar de kerk om de dienst als eredienst bij te wonen en mee te maken? Daar gaat het toch om, zo noemen wij de dienst toch, dat is toch ons heilig beginsel: de eredienst!

Het gaat toch niet om onze stichting, maar om Zijn lof! Daarom is de liturgie geen franje, geen bijzaak, maar met de preek hoofdzakelijk, het eigenlijke doel van ons samenkomen.

Mislukt de preek, dan is dat droevig en beschamend, doch hoeft nog niet alles verloren te zijn. Want we zijn samen in Zijn huis rondom Zijn Woord, daar open op de kansel. We zingen ons lied, we loven Zijn naam, we stellen ons onder Zijn zegen, onder Zijn genade en gebod en we bidden Hem samen om alle lichamelijke en geestelijke nooddrift.

Is zo de dienst nog te redden als de preek mislukt?

En zouden er niet minder preken mislukken als het beginsel van de eredienst, van de liturgie, intenser werd beleefd?

Bewust samenkomen in zijn tegenwoordigheid moet toch de hele dienst op hoger plan heffen.

Als de preek mislukt . . .

Ondertussen blijft de preek toch erg belangrijk en het centrale punt van de eredienst. Er hangt toch wel veel van af hoe die preek uitvalt en terecht komt.

Miskotte sprak van het waagstuk der prediking. Daar is allerlei bezwaar tegen gemaakt. Men vindt dat een gewaagde uitdrukking en zeer aanvechtbaar.

Maar is er in iedere preekstoelbestijging niet altijd iets van een waagstuk? Waar haalt een mens de moed vandaan een kansel te beklimmen met de pretentie het Woord van God te verkondigen?

Uit zijn opdracht — zeker. Die het doet, moet zich een gezondene weten en spreken in Gods naam. Hij moet zich diep bewust zijn niet zijn eigen woord te brengen, maar de boodschap van zijn Heer.

Doch hij moet dat doen in zijn eigen woorden en naar zijn eigen inzicht. En zijn woorden blijven arm tegenover de rijkdom en majesteit van dat goddelijke Woord. En zijn inzicht zeer beperkt en betrekkelijk.

Hij kan als hij zelf heeft voor dat Woord en leeft uit dat Woord de mensen onder zijn gehoor er mee dienen en God mee verheerlijken. Maar hij kan ook met de wolkjes van zijn eigen woorden dat Woord verduisteren en beduimelen. Hij kan onder het motto van de heilige tekst zijn eigen onheilige hobby's en stokpaardjes aan de man proberen te brengen en daarmee de gemeente schade doen en Gods naam ontwijden. Hij kan onder orthodoxe klanken Gods geboden devalueren en Zijn genade goedkoop maken. Hij kan van het Evangelie een nieuwe wet maken, een juk dat God niet oplegt. Hij kan afdingen op de radicaliteit van de rechtvaardiging der goddelozen door als ongemerkt te gaan in de richting van de beloning der rechtvaardigen en zo het

accent van God weer verleggen op de mens. Hij kan op vele manieren links of rechts afwijken van de rechte weg achter Christus, die alleen de Waarheid is en zo mislukken en ongelukken maken.

Als de preek mislukt . . . ja dat kan, wan het is mensenwerk en dus alle mensenwerk zeer feilbaar en voortdurend gevaar lopend te falen.

Daarom moeten dienaar en gemeente meer en meer onder de indruk komen van hun eigen onmacht en onvermogen.

Daarom moeten ze daar samen zijn op en onder de kansel als armen van geest, dat wil zeggen als mensen die weten dat ze arm zijn en de hulp van de Heilige Geest in alles behoeven.

Ze zullen daar moeten zijn als bedelaars die hun hart eerlijk tot Hem verheffen en voor Hem openstellen.

Als de preek mislukt . . . die mogelijkheid houde ons in onrust over ons zelf en in afhankelijkheid van Hem.

Dan kan het toch met Hem gewaagd worden. En hij zal het ons doen gelukken.

Daar heeft Hij geen briljante sprekers voor nodig.

Daarvoor kan Hij het best gebruiken de eenvoudigen van hart, mensen die het geheim kennen van het ware luisteren.

De preek mislukt niet als dienaar en gemeente samen luisteren.

De eredienst komt tot zijn recht als we samen zijn met deze instelling: Spreek Heer — Uw gemeente hoort.

Want uit dat horen wordt de aanbidding geboren.

Inzendingen voor deze rubriek aan T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

VAN DELFT'S Book & Gift Shop

For all your BOOKS, RECORDS AND GIFTS

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO,
2828 Bathurst St.
RU 7-5637

HAMILTON,
20 Tisdale St. S.
JA 8-0147

ST. CATHARINES,
94 Church Street
MU 4-6385

LONDON,
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:

MONTREAL,
3600 Van Horne
731 9421

VANCOUVER,
1280 West Pender
MU 3-9685

EDMONTON,
12421 - 118th Ave.
GL 4-3260

CALGARY,
3335 Boulton Road
289-5748

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVORZIENING

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren? Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleenstaanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES-VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES:

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.

Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIË VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielinga.

Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek). Recensie-schrijvers hebben intijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINEREIS, door John Bunyan.

Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.

In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE

Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)

Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT

(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.

Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsen, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.

Veen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.

Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.

Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.

Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.

Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS

An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS

Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS

Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON

Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS

By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST

Dr. F. B. Meyer. A clash between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN

Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background 'o his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.

This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN

A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR

This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1987. Dr. Krommings reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.